

سنا ۷۵۸
۱۶۶۷۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

کتاب التفسیر فی علم التعلیم - سید اجابیه

مؤلف علامه آیت الله العظمیٰ الخوئی

شماره ثبت کتاب ۱۶۶۷۷

مترجم سنا

شماره قفسه ۷۵۸

۷۵۸

۷۵۸ سنا
 ۱۶۶۷۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی		جمهوری اسلامی ایران
کتاب التمهید فی علم التفسیر - سند اجابہ		
مؤلف: علامہ ابن کثیر		شماره ثبت کتاب
مترجم: سنا	شماره قفسه: ۷۵۸	۱۶۶۷۷

۷۵۸

در زمین شمع

۱۶۶۷۲

خواجه
القرنی علم البقیه

کتاب را بر دو قسم نهادیم **قسم اول در اصول**
علم و شریعت و امر اندر فروع و مراد از اصول
 ان بیان کردن حقیقه ادبی است و قوتی که ادراک
 مناسبت بدان توان کرد و بیان کردن حقیقه خواب و
 سبب خواب از آن میزاشود و اندر بیان دیدن خواب
 آنی نمایند و قبول کنند این خوابها یکست و بیان اقسام
 و بیان آن خوابها چگونه درست باشند و اندر ذکر
 خواب دیدن و اندر شرح خواب چند که درین
 است و در ذکر ادب معبر و سبب خواب و ذکر
 و مکان که اندر آن خواب بینند و در ذکر آنکه
 که در کدام وقت بینند و چه درست میشود و آنچه
 تعلق دارد و مراد از قسم دوم در خواب
 باشند تعبیر کردن و در هر قسم جدا
 بقدر حاجت و این کتاب را **الف**
نام کرد و خوشنودان حاجت

دزمین شجاع

14988

خزانة
التعريف في علم القسرة

كتاب را بر دو قسم نهاديم **قسم اول در اصول**
 از علم و **قسم دوم در فروع** و مراد از اصول
 از بيان كردن حقيقت ادي است و قوتهاي كه ادراك
 مناسبت بدان توان كرد و بيان كردن حقيقت خواب و
 سبب خواب از آن پيدا شود و اندر بيان دين خواب
 انفي نمائيد و قبول كنيد اين خوابها يك است و بيان اقسام
 و بيان آن خوابها چگونه درست باشند و اندر ذكر
 خواب دين و اندر شرح حاشي چنانكه درين كتاب
 است و در ذكر ادب معبر و سنده خواب و ذكر
 و مكان كه اندر آن خواب پيوند و در ذكر آنكه
 كه در گذار وقت ميتوان كج درست شود و آنچه
 تعلق دارد و مراد از قسم دوم در خوابها
 باشند و تعبير كردن و در هر قسم چند
 بقدر حاجت و از كتاب **الخصائص**
 نام كرام و خست ندين حاشي

هر دو قدر با ذکریم تا اسان باشد جست و جوی
 در باب خود بگویند اسان و نه غایت
 فله شست و شوی اول و اول از ان سینه و منج
 باد اول اندر شناختن حقیقت آدی
 باد دوم اندر بیان روحانیه آدی بدان فایده است
 باد سوم اندر بیان کردن قوتها آدی که در این دنیا و آخرت
 چهارم اندر بیان حقیقت خواب و در ذکر محتاج شد آدی خواب
 پنجم اندر بیان کردن خوابها حق و باطل
 ششم اندر اثبات قوه تباری سبحانه و تعالی
 هفتم اندر ذکر انکه عنایت قوه الهی حق و باطل طایفه از خلق نیاید و در
 هشتم اندر تشخیص فرق میان خوابها حق و باطل
 نهم اندر بیان قول صنف از خوابها از عالم غیبیه است
 دهم اندر بیان انکه از خوابها که در خواب دیده می شود چه است
 یازدهم اندر ذکر قیام خواب
 دوازدهم اندر شرح حدیثی که در این باب است

باد یازدهم اندر بیان خوابها حق و باطل
 باد چهاردهم اندر بیان خوابها حق و باطل
 باد پانزدهم اندر بیان خوابها حق و باطل
 باد شانزدهم اندر بیان خوابها حق و باطل
 باد هجدهم اندر بیان خوابها حق و باطل
 باد نوزدهم اندر بیان خوابها حق و باطل
 باد بیستم اندر بیان خوابها حق و باطل
 باد بیست و یکم اندر بیان خوابها حق و باطل
 باد بیست و دوم اندر بیان خوابها حق و باطل
 باد بیست و سوم اندر بیان خوابها حق و باطل

مستند و سینه روی: و بر زن کسب داذن دوستی باشد و سینه
مستند و شوهر از زن: و اگر سینه که بوسه بر وای
مستند و از جای وی بنشیند: و اگر بر قاضی داذن
خی قول وی قبول کند: و اگر سینه که سیخ را می بیند
ما روی بستاند بخت را می کند: و اگر سینه که کسی
چیز کل گرفت طمع در وای کند: و اگر سینه که بی و برا
چیز کل گرفت باز وی خفته کند: و اگر سینه که سیخ را
باز از گرفت ماوی کند و ویرا دشمن دارد و گفتاوند
ویرا دوست دارد: و اگر سینه که جواب شده بود در
شیخ طاعت از سینه که دوست است بر خفته باشد بر دیل
مستان: و اگر سینه که بی قرار شده بود از داری بشیام
آورد: و بویها انداخته و با بخت انداخته و بخت
مستان: و اگر سینه که با بخت انداخته و بخت

کسی بر فاند خواب سینه که جای باشد که آخیا که اند
بر فغان باشد و در وقت خود بود از دل است کند
بر رانجی سال و بسیاری نعمت چون بر مقدار عاده باشد
و اگر اند از موضع باریدن بر فغان باشد: یا نه در وقت
خود باشد از دل است کند بر غن و لشکر یکه که باند از جایگاه
رسد: و هم چنین اگر کسی خوشتر بر رهنه بیدار اگر اند
مساجد و بازارها و جایهای باشد که بر رهنه باشد که
جایگاه عاده باشد از دل است کند بر فضیحه و زوال
جاه و منصب و خصوص که شخص از اهل منصب باشد یا زنی
باشد: و اگر اند خلوة باشد اند از ضربی باشد و دلیل
یا فتن را خد بود و هم چنین اگر در کرمابه باشد چون خالی
باشد و هم چنین اگر بینه این خواب از صلا باشد از دل است
کند بر ترک جاه و علائق دنیا چون عورة پوشیده باشد
و هم چنین اگر اند خواب سینه که بر کوهی می رفت آن محسب
اختلاف از رفتن کرد: اگر جان باشد که بر سران

رسیدند از دلالت کنند بینه منصفی بر ریا بندگان
باز مشایخ و اگر جان بیند که بر سران کوه نرسید
طلب چیزی کند از منصب و شاید و ویرانند از طلب مشقة
رسند و هر چند دین مستی اندر خواب و خلسه و اختلاف احوال
از کردن **الاندر خواب** که مست شده بود اگر جان
بیند که از شراب خوردن مست شده بود از دل ستازی
باشند و اما اگر جان بیند که بی شراب مست شده بود
و بر اثر سی و غمی رسد که اندر آن مختبر شود **قال الله**
سبحانه و تعالی و تری الناس سكاره
وما هم بشکاري و لکن عذاب الله شدید و عرض ما از
یاد کردن از مسایل اندر جای که ضرب المثل است ظاهر کس را
قوة افند بر حقیقه علم و الا این جمله خود اندر جای خود یاد کرده
باب مست و در اندک تعبیرات است اختلاف و منفعة طبیعه
از چیزها که دیده باشند
می پندد است که بر معتبر واجب باشد که چون کسی از وی
خواهد بر ستاد خستند هر چه از آن چیزها که دیده باشند

باشند قوه دین قضا باشد و نقصان اندر از دلیل
جاه و منصب باشند و دلیل غیر بود **الاهلاب** و منزله اند
تا و پیل ز کاه دارند جاه و منصب و فرزندان باشند و زیاد
و نقصان اندر از دین چیزها باز کردند و فرزندان کن
دلیل ترک احکام شرع باشند و اگر جان بیند که در سایه
مژده خود نشسته بود اگر بیند از صلی باشند دلیل
عیش خوش باشند سبب علم دین و اگر رسد نه از صلی باشند
بیاض و نر باشند مال مردم را گیرد و بینان شود و تر
رینید من مژده گفته اند دلیل صوفی فرزند باشند **الانف**
و بیانی اندر تا و پیل فرزند باشند و جاه و منصب و خوشی
برادر و زیاد و نقصان که در بی می بیند از چیزها
باز کردند و اگر رسد که ویرانی نبود ده که رسد که
و پراهی کس از خوشیشان باشند و اگر رسد که بی و بی
خو طوم پیل بود دلیل قوه و منصب باشند و اگر رسد که
و پرا دو یا سه می بود و پرا با خوشیشان منور عافند

ان بود بگر جلا شد بود که به هم متلاصق نبودند خود
وی از هم دیگر قطع رحم کنند و اگر سندی در میان آنان
کسی بر کند و انکس نیز از آن سندی ملی بر کند سندی خوشی
از آن وی بکشد یا خیانتی بروی کند و انکس قصاص
باز خواهد و اگر سندی بر فانی در ملاکها خود را می کند
وی انداخت سخی گوید که سندی از کار اهل بد خود تنه
کند و کند در ملاکها نیز دلیل خصوصیت باشد با ایشان
و اگر سندی در ملاکها خود بر کند و بها و ز خود کرد
اند هر دو از خویشان خود سیح کنند و قطع رحم کند بر
و عی که قابل صلاح نباشند و اگر سندی در ملاکها می
آرد می بریزد دلیل ضعف از خویشان وی باشد
یا موقوف شده و اگر سندی در ملاکها وی سفتاد و در
دار و دشت از غل و صندق که سندی در آن باشد
از وی برود و علی دیگر کند و تفاوت میان هر دو
جست و خازند از اول و دوم باشد در تیزی

۹
جواب بارها کرده است قال الله تعالی **كانهم ضیف مسدق**
و هر چنین اگر جان سندی که خود با شخص دیگر جواب
گسته بود از دلالت کنند وی از اهل نفاق باشند دلیل
همین آیه و سندی که تاویل مری باشند دلالت می کند
تعالی **فانهم بعد از الفهمی کالجارد**
و خوردن گوشت اند خواب دلالت کند بر غیبه کردن
مسلمانان قال الله تعالی **انهم کما ان کل حکم احمیه میتنا**
و باز کشودن هر یک کلیل دلالت کند که باز گسایند و عائد
و حق تعالی انرا قبول کند قال الله محنه **ان تستحقوا فقد حاکم**
الفتح یعنی از تستصروا فقد حاکم النصر و اگر اند خواب
بیند که تعلیل از بای روز کرد فرمان در اری حق کند و رفعة
یا بند قال الله محنه **فانخلع نعلیک** و اگر سندی در پیش رسول
علیه السلام رفت تا او از بلند تر از آواز وی برداشته بود تا
فرمانی مشرع کند قال الله تعالی **یا ایها الذین امنوا لا تغتروا بیکم**
الله و رسوله و قال سبحانه **ولا ترفعوا اصواتکم فوق صوت**

النبي و اگر بیند که از پی رسول هیچ رفت متابعت وی
کند و خدای را دوست دارد و فرمان برداری حق کند قال الله
سبحانه **قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي** و اگر بیند که از بهر افتاب
یا از بهر مآفتاب گنه کرد از گناه اند که دلالت کند بر فساد
دین گنه کند قال الله تعالی **لَا تَجْرُوا الدِّينَ بِاللَّعِبِ**
و اگر بیند که مزدوری کسی کرد و از کار تمام کرد سفر کند و
انداز سفر مقصود بیاید و اگر بیند که از اهل حکم و سلطنت
باشند جاه و منصب یابد و اگر از اهل صلاح باشند از منصب
حق یابد قال الله سبحانه **قُلْ أَقْضِي مَوَاسِي الْأَجَلِ وَأَنَا بَاهِلَةٌ**
و اگر بیند که اهل شهر یا دیه همه فسق گردند یا برزخ
از جایگاه بفسق مشغول بودند از دلالت کند بر آمدن عذاب
حق بر آن قوم و هلاک شدند ایشان قال الله تعالی **وَإِذَا ارْتَدَّ**
أَن تَهْلِكَ قَرْيَةً أَمْرًا مِّنْ قَبْلِهَا فَمَافَسَعُوا فِيهَا حق علیها
الْقَوْلَ فَمَتَرَاهُمَا تَعَبِيرًا و اگر بیند که مردم ویران گشته
از دلالت بر نقصان دین وی و دلالت کند ویران گشته

و جمع شدند بر نباشند **العین** و چشم انداز و یار دین
و بصیرت و فرزندان و پدر و شوهر و دوست و مال نقد
باشند بنسبیه با هر کس و زیاده و نقصان دین چشم بندین
جبهه ها باز کردی و اگر بیند که ویران گشته بود شادی
یابد مال عدل از ویران شدن از این و اگر بیند که چشم ادبی یا
از آن همه بر کف دست نگاه بود مال نقد یابد و چشم میانه
قوة دین باشد و شهادت از رقی بدعت و مخالفت دین
باشد و اگر بیند که چشم کسی سبز بود خداوند از چشم دین
باشد مخالف همه دین ها و اگر بیند که در چشم کسی کرد
و سخت خوب بود عملی کند که بدن باز دارد و اگر
بیند که چشم سخن می شنید و به گوش سخن می گفت به آن
و دختر خود را بمعصیت فرماید و اگر بیند که چشم وکی
سخت و شنی شده بود شادی یابد یا ویران گشته است
قال الله تعالی **وَيَا هَبْ لَنَا مِنْ أَوْجَانِكِ**
قَرَّةَ عَيْنٍ و دیدن در چشم چون سلامت

و اگر چون سرکاو و کوسفند و شتر و مانند آن بندد لیل خواب
 و زیر دستی باشد **الدماغ** و مغز سر و آن دیگر استخوانها
 مال بهمان باشند و خوردن از خوردن را باشند و اگر بند
 که ویرامغز نبود از دلیل چهل و فقر باشند زیرا که موضع
 عقل است **الجمجمة** و پیشانی اندر تپا و پلچاه و هیبت
 شخص است و زیاده و نقصان و خیر و شر اندر آن بدین منضم
 وی باز گردد و گفته اند اگر بند که پیشانی و پلچاه
 شدن بود و برافزندی آید و ریاسه یابد **الحاجب**
 و بر و اندر تپا و پلچاه و منضم شخص باشد و زیاده و نقصان
 اندر آن تعلق نماند از **الدماغ** و هر دو صدع اندر تپا و پل
 دو بستر باشند و هر خیر و شر که در آن بندند ایشان
 باز گردد و یک صدع یک بستر باشد **الوجه** و روی
 اندر تپا و پلچاه و منضم شخص باشد و زیاده و نقصان
 و خیر و شر که در روی بند چاه و منضم وی باز گردد
 و در ستر موی بر روی چاهی که معناد باشد **الارض** و زمین

اندر خواب دلالت بر مرگی دروغ زن از بهر آنکه مثال
 عرب مشهور است که لوینا فلان بصوع الدب و مثال النر
 باشد که دیدن همی دروش اندر خواب دلالت کند بر
 مرگی سخن چیز را که در مثل عرب چون کسی سخن چینی کند
 لویند فلان خطب علی فلان **قال الله تعالی و امرأته حماله الخطی**
 و مثل آنرا کسی اندر خواب بند که اعضای وی از وی جدا
 گشته بود چون دست و پای یا از وی قطع گردند دلالت
 کند بر سفر و جلا مانان از قوم و قبیله و خویشان خود و
 متفرق شدن از بر موت آن کس که بدان عضو منسوب باشد
 چنانکه جای خود مایه کرده شود از بهر آنکه در زندان و خان
 شکن و اعضای وی اندک نقص و یاری وی و در زفان
 عرب مشهور است که چون قومی از هم دیگر بر آند شوند
 لویند تقطعوا فی البلاد و تفرقوا فیها و چون کسی از خویشی
 یا از زنی که معاونی باشد میزد لویند دست و پای وی جدا
 شد **قال الله تعالی و طعننا هم فی الارض اسما و قال**

جل جلاله ومرتقاتهم من مرقی الله اعلم واکرم
وهم اندر روز و در تعبیه مشک و اندر زلال کبی
با خواب را فراموش کند

همه یا بعضی بدان که خواب که کسی دیده باشد یا هیچ چیز
از آن فراموش نکند یا جمله فراموش کند یا بعضی را
فراموش کند و بعضی نه اما اندر هیچ فراموش نکرده
باشد از نیز یا همه روشن باشد یا همه مشک و بوشنیک
باشد یا بعضی روشن باشد و بعضی مشک و این شش قسم
است **قسم اول** و دوم اند خواب هیچ فراموش
نکرده باشد و معنی از جمله روشن باشد و چون چنین
باشد آنرا بدان طریق که یاد کردیم تعبیر باید کرد
قسم سوم است که خواب بعضی روشن باشد
و بعضی مشک و آنرا بدان طریق که ظاهر بود سخن
تمام باشد و معنی مستقبلاً باشد آنرا تعبیر کنند و اندر
بیرون آوردن آنج مشک است سعی کند چنانکه بعد ازین

بما قال الله تعالی
والریند که اندر شب بیدار
می برافروخت یا زمره آن دلیل
نفاذ می شد باشد و قصد جنگی کند که تمام بسود و دلیل
فساد باشد **قال الله تعالی** **کما اوقدوا نارا**
لنحر اطفاء الله و اگر ریند که آتشی می شد باشد و همه علم
راهی سوزانند که کند یا بر خط و سبکی یا بر ظواهر
باز شایع ظلم و اگر ریند که آتش در دکان یا در خانه
وی افتاد و خانه را بسوزانند و قاشقه را بسوزانند
دلیل کاسد شدن کز مناع باشد و اگر ریند که قاشقه
سوخته شد و از موضع سوختن دلیل روایی است
و اگر ریند که اندر میان آتش خفته بود و بر آزاران
رجی نیست و اگر ریند که از صفا باشد که کند بر
صدق و بصروی و بر قرینه حق سبحانه **قال الله تعالی**
قلنا یا نار کونی بردا و سلاما برهم و اگر ریند که

از صلی باشد قریه بار
کردند و اگر سنده اش را فرو
ده اند کنند و بی اندر طلب از بی بار
از چیز بر مقلد خام شدند از مقصود بیاندازند
دین بود و اگر سنده که در میان قوی اش از دست در
میان مردم جنگ خصوصه بلند کنند و در اشک دلیل تیر
باشد هر چند که روشنائی از نایه تر و در آن کمتر
از حزن زیاد باشد و هر اشک که دلیل شادی باشد هر چند
که در روز و ظلمه و غلبه از سست باشد از شریک شریک باشد
و اگر بیند که اشک بیارید و از روی سر و زامن
سوار شود از حمت رسام و اگر سنده که حمره اش از
میان اشک بر گرفت از حمت شاه مایه حرام یافد و اگر
سند که اشک خور و یا اشک رشک و بی ریختن مال اند
بظلم **قال الله تعالی ان الذین یحکمون اموال الناس**
ظلموا و روز آمدن اشک و در از ده در دلیل خوش و عمار

آمدن از غمها و رنجها باشد **قال الله تعالی هل**
مغتسلوا و شراب و اگر سنده که در کوهها به جماعی
خدمت کاران بود و سروتن می شست اگر سنده غنی باشد
دلیل راحه و اسایش بود و اگر فقیر باشد سوار شود
و سربشانه کرد زینت یک ساعت باشد و در آن کند
بر رفتن غمها و گفته اند دلیل سفر باشد و نشانه اند
تا و یک هم گفته اند زینت یک ساعت باشد و گفته اند
مردی عادی باشد که ویران تبع بسیار باشد و گفته
اند بدین نشانه دلیل از کوه باشد و سر مه اند
چشم کشیدن اگر نیست شخص آن باشد که از کوه اصلاح چشم
بود اصلاح دین خود کند و اگر از کوه زینت بود باشد
از این خود کند اند میان خلق و اما حجاب
اگر اند خواب سنده که سر یا دست با بی خود را زدن کرد
فقدن پوشیدن غرضی از آن خود کند و نشانه از کوه باشد
و پوشیدن فتنه از آن تقدیر قبول کرد و اگر عضو باهوشان

مرا از رنگ و اگر سبزه که سرور پیش خود دهد و رند
کرد و پیش خود بپوشاند و طالب جاه کند با ظواهر غنی و اگر
جوانی سبزه که موی وی سبزه شده بود و از آن رنگ
کرد عیب خود بپوشاند و اگر سبزه که پیش خود رنگ کرد
از جهت نیاز مایه بپاید و اگر سبزه که انگشتان دست
رنگ کرده بود و سیب کنگد و اگر سبزه که دست راست را رنگ
کرده بود و از رنگ نه موافق طبع بود بعضی بدست وی
بصل اند و اگر سبزه که هر دو دست رنگ کرده بود از مال
و جاه ظاهر گردد و اما اگر سبزه که دستهای رنگ کرده
بود عاجز شود و لذت و خواری بپاید و دشمن بر وی
سامانه کند و اگر رنگی اند خواب سبزه که دست راست را
خود رنگ کرده بود چنان شود هر با وی احسان کند و اگر
سبزه که دست وی از رنگ قبول نکند شوهر و برادر دست
دارد و از و نه باز کند و اگر سبزه که دست راست را
بود دفع کرمی کند و بر آهسته کرده و انگشت و انگشت

از اند سرای دلیل یافتن رفعة باشند و درخت از امرد
غرب باشند خل و نه منفعة و در فستق هم چنین باشند و درخت
کردگان مردی عجب باشند خیل و درخت حور هند هم چنین
و خلا و قوی تر باشند و درخت رتوز اندر قایل فرزندی
یا زنجی مبارک باشند و یافتن مال و نعمت **وقال الله تعالی**
زینة مباركة و درخت عناب مردی خود روی باشد
تمام عقل و درخت قود مردی کرم بود خداوند مال و نعمت
و درخت سجن مردی عجب باشند خداوند مال و درخت
مشه مردی کرم باشند و مرد را و را که حمل کنند و درخت
محبو و درختی که انرا میوه نباشند اند از خلاف کردی اند
بعضی گفته اند دین را نه لبه خصومة باشند و بعضی گفته
اند درختان اندر قایل عجب باشند که طالب از خلا
کنند و بر او که درخت طالب بود و گفته اند درخت
جسب منفعة از درخت مایه کردن و اما بعضی در قایل
یاد کردیم و و درخت اندر قایل بود و گفته اند

نقره باشد و گفته اند چهار بای باشد و خار درخت اند
تاویل مردی درشت خوی باشد و گفته اند خار اند تاویل
قوی بی بی باشد و گفته اند خار دلیلی غم بود و گفته
اند خار اند تاویل و گفته بود و هر درخت که آن محو
باشد خون گفته اند از ده که کند که عمر بشد بیشتر نشسته است ^{والله اعلم}
باب چهل و هشتم اندر ثمره
بلال که ثمره اند تاویل علی جمله مال بود و چون سبز که از درخت
غیر از میوه هی چند که باروی بود طلب حری کند که و بر اصل
شود و چند میوه از درخت گفته اند اموشن علم بود از هر
علم و دین میوه در ویش را توانی بود و غنی را زیاده
مال بود و میوه چون شر باشد مای بود که انرا بقای نباشد
و چون خش باشد از زنی با امر باشد و هر میوه که لون
از سر باشد از دلیلی مرض بود لا ترنج و سید و کنار که زرد
از گفته اند ضرری نباشد و هر میوه که شیر باشد از زنی
حلال راحت و داری ع و هر که تلخ باشد یا ترش دلیلی

مرض و خصومة و علاقه باشد و هر میوه که اندر وقت خود
بیند بهتر باشد از آنج در غیر وقت خود سبز و گفته اند شیر
میوه پیش از وقت خود مای باشد که از آن که در وقت خود
بود و گفته اند دلیلی مرض بود و گفته اند دلیلی صحت و عافیه
بود و دین خرما اند تاویل اگر سست از صلب باشد از دلیلی
خواندن قرآن و حلاوة ایمان و زرق حلال بود و اگر سست از اهل
دنیا باشد یا فتن مال بود و اگر سست که خمار می شد کاف و استه
مرون و آورد و برافرنند یک اند و اگر سست که از درخت خمار
نکور سیاه هی چند زنی و یوزندی و زدن بنک سیاه
و چند خرما از درخت خش گفته اند دلیلی فرج باشد و دین
علیه بود از مردی منافق و استه خرما اند تاویل سفر باشد
و ان کور اند تاویل جوز سبک بود مای حلال باشد و دین
و گفته اند هر خوشه هزار درم بود و از کور سیاه اند تاویل
بعضی از معجزان کراهیه داشتند اند و گفته اند دین از هر
وقت خود دلیلی غم بود و در غیر وقت خود دلیلی مرض

بود و دینار از برد در ساری سلطان دلیل ضرب بود و تباریکه
و بعضی گفته اند حکم او هم چون حکم انکور سفید بود و بر
چند نردانها انکور از زبرد رخت بافتن مال بود از زبرد
و دینار خوشه ها انکور سیاه برد رخت لیل سر با و باران
و خوف بود یا مای بود از خیانت و گفته اند انکور
علی الحمله شفا باشد از ماری و دینار طایفه تاویل
و خوردن از گفته اند بافتن جاکي شهری معمر بود و اگر
مستند نه از اهل از باشد مای حلا اند و میو بزر اند تاویل
چهار لون که باشد بافتن مال بود و میشتی و ترشیان نیز زیاده
ندارد و عصا و انکور و افشردان بافتن زرق و فراخی
نعمت و جاه و عزه بود و اخیر اند تاویل بعضی گفته اند دینار
و خوردن از دینار غیر و بشما بود و بیشتر معبر از گفته اند
که هیچ میوه بهتر از اخیر نباشد و خوردن دینار و یا معبر
دینار و زرق و قوه و صحت بدن باشد اندک و بسیار از گفته
اند هر یک اخیر مای بود از هر درم ثابته هزار درم گفته

اند هم ذکر گرفته باشد و پیر از جهنم فرزندان عی
رسند و اگر رسند که باهای خود را زند کرد بود از هم جنگ
باشد که در دست یازدیم و چون دینار باشد بیشتر
بود و اگر دینار خیر باشد کمتر بود و چون رسند که باهای مایل
کرده و کسب نمایند بود اگر رسند که نرسند از
دینار موت شوهر و می باشد و اگر مرد باشد موت زن بود
المراة و اگر رسند که نرسند راهبینه می کرد اند از
خلاف کرده اند و گفته اند که ایند اند تاویل مریه
باشد شخص باشد بر قدر کوچکی و بزرگی و روشنی و تاریکی
ان و اگر صورت یا محاسن خود اندر آینه زیبا تر از آن باشد
که باشد جاه و منصب یازد و عمر نکند و بزرگ خلق
و نیز گفته اند که ایند اند تاویل نرسند و شکسته باشد
از موت زن باشد و اگر رسند اندر علی باشد معزول
کرد و اگر عمر باشد از حد و اگر در می غایب باشد
حاضر شود و گفته اند ایند اند تاویل و سنی باشد از

که استند را بر عیبه خود واقف گردانند و اگر استند که
نظر داشت اینده هی کرد باز از حجت گذارند و محل خود
یا عیبه طلبند از آن روی که باید طلبند و اگر استند که نظر
در اینده کرد و جوابی دادند شیعی جای وی نگیرد و اگر
برای راستند و مستی راستند و اگر صورت زنی استند از دنیا
باشند و اگر فرج زنی استند از غم فرج یابند و اگر استند که اینده
را بی زاری بپندارند شیعی باشد و طلب خطا در کند و اگر صورت
بند خود را اندر اینده شدن و یک ببرد و بند زنی بر از زن کند
و دین صورت خود اندر اینده یافت و ما هفتاد و ستاره و ما
از دل کند که اینده فرزند یکی اینده فرزند دیگری
یا بر ایامی از ایشان خصوصه افتند و فتنه مستند
باشند و گفته اند بزرگداشت کند که زن برادر و سی باشد
که ایشان در بزرگداشت زن مقابل باشند و اگر بپند
خود را و نظر کرد و صورت خود را اندر و فتنه
و بر گفته اند نظر در اینده کرد و دل کند که حق

که از خوردن شراب مست شدند بود یا یافتن سلطنته مثل
یا یافتن مالی مالی باشد که از آن ریاست یابد و گفته
اند مستی از شراب و امر عیش باشد و گفته اند مستی علی
العموم دلیل خیر باشد **الاد** و حق خایف که در حق وی
دلیل امن باشد و یافتن خمر اندر جنب گفته اند یافتن کج
بود و حاضر شدن در مجلس خمر و هر جا که که مصیبه
گفتند گفته اند دلیل فو یا حق بود و زدن جنه و بر ط
و مانند گنج جمله گفته اند دلیل شروع کردن باشد در کارها
باطل و شنیدن از آوازه آن شنیدن سخنها باطل باشد و
شدن او تار از هر روز اندر باشد از غم و سماع کردن از
تاویل زدن و آوازه ها خوش دلیل تزویج و لذت
و عیش خوش بود و اگر از آوازه خوش باشد از
تاویل گفته اند معامله با باشد از زور و قصر کردن
اند تاویل غم و مصیبه باشد و قصر کردن بیاری
درازی بیاری و سختی از بود و قصر کردن زدن دلیل

از عاده باشد: و اگر در زمستان باشد آن نیک باشد
و دلیل بر اینست که در او باشد **الخطب** و همی نامند تاویل
سخن جی که در او باشد **قال الله تعالى** و امراته حامله **الخطب**
و اگر سنده اش در هیمه می زند بزرگوار است که خجسته مردم
الفخر والرماد و دیند خجسته مردم و بعضی گفته اند
که میافتن مرغ باشد از جهت سلطان و گفته اند میافتن
در می باشد حرام و بارند خجسته مردم و گفته اند که باشد و هم
و خصوص آن گفته بقدر عموم و خصوص از این بزرگوار
التور و در آن نور اند خواب که کند خجسته و
ظفر و سنده از آن ها مشک و اگر سنده از آن نور و
می افتد دلیل بر آن است که باشد و اگر از آن می افتد
قال الله تعالى فلما جاء امرنا وفار التور والكنز
و انشراح ان در آن نور و سنده باشد و هر صلاح و سواد
و سواد که در آن سنده باشد از آن نور و سواد
که در آن نور و سنده باشد از آن نور و سواد

و شنیدند بوی مشک ذکر خجسته میافتن ریاست باشد و اگر
ببیند که بوی خوشی است و اگر بوی بد باشد و اگر بوی
نیکی کند که بوی خوشی است و اگر بوی بد باشد و اگر بوی
و منفعة باشد و اگر بوی بد باشد و اگر بوی بد باشد و اگر بوی
خجسته باشد چون با ندام نرسد و اگر با ندام رسد دلیل بر
باشد و غالبیها میافتن مال بود و ماورد اند تاویل
در کتب خیر و صحت بدن باشد و محرم اند تاویل
یا غلامی صاحب جمال باشد با ادب که هر که با ایشان
مخالطه کند از ایشان منفعة یابد و الله اعلم و احکم
و این سی و چهارم اند تاویل بر اینها و **و شرفها**

ملاز که اندر تعبیر بوی شنبلیله ها و سبزه ها و سبزه ها
از سبزه ها و از حوالی آن که در و اما سبزه ها و سبزه ها
سبزه ها و از حوالی آن که در و اما سبزه ها و سبزه ها
و سبزه و کتان و از سبزه ها و سبزه ها و سبزه ها
که از این چیزها که در کلام چمن که می باشد و خواص

بسی گفتند اند صوفی بطن باشد و بعضی گفته اند در
کهنه باشد بدان که جامه بشنم و بشنم اندر تا و بلیا فزون الی
و جامه موی و موی نیز مال باشد اما کمتر از آن صوف
و جامه بنه هم مال باشد و جامه کتان مالی باشد کمتر
از آن بنه و جامه ابریشم گفته اند عامه خلق را چه
باشد و خصوص نیا را و دلالت کند بر یافتن ریاست
و عملی صالح کی بداند مستحق بهشت شود و گفته اند
کی نقی و در یک اهل علم را جامه ابریشم پوشند از اند
تا و بدنه نیک بود و دلیل نقصان دین و بدعت باشد و اما
رنگ لباسها بدان **البیاض** که دین جامه سفید بود
از دلیل قوه دین و دنیا باشد و اگر بپوشند از پیشه کار
از قومی که ایشان در علم جامه ها سفید پوشند از دلیل
بطالت ایشان باشد **الخضر** و جامه سبز و خونی
دلیل قوه دین و زیاده دنیا باشد و یافتن میراث
بود و در حق مردگان دلیل سعادت آخره باشد

و جامه سفید در حق مرد هم چنین باشد **الحمرة** جامه
سرخ بادشاهان را از بنه باشد و در یک خلق و گفته اند
دلیل خبیث و قتل باشد و ظلم الا که جامه خواب باشد یا
جامه که آن ظاهر نباشد و گفته اند جامه سرخ اند
تا و بلیا هو و بازی بود و گفته اند در حق بیمار را بلیا
بود و در حق زن از دلیل بنه باشد **الصفرة** جامه
زرد دلیل مرض بود و در حق زن از بی باشد و در حق
مردگان بی باشد **السواد** و جامه سیاه در حق
مردگان علی العموم نه نیک باشد و دلیل نیک حال بود
و بیمار را دلیل موفقت باشد و کسی را که عاقبت پوشند
باشد دلیل شادی و یافتن ریاست بود و جامه دور
دلیل طراوت بود یا اهل دنیا و آخره باد و سبز و سبز
و جامه اگر چه تعبیر کنند و بپوشند از قوه
و بقوه توانا باشد و توانا را زیاده مال بود و در حق
و دلیل نعی باشد و مدح و ثواب دادن بود و دلیل

که غسل کرد و جامه نو پوشید بود و درین شنبه
آفته اند اگر قبل از اصلاح باشند و برافزیند و اگر قابل
اصلاح نباشند دلیل **حرکت کردن** **الحلق** و جامه کهنه
اند تا و بیکه محو باشند و چون شوخن باشند بتر باشند
و چون درین بتر بود و جامه کهنه دلیل فقر و رفتن
جاه و منصب باشند و در حق فقر **قصیده** باشند و سخن
فقر و خوف عاقبت باشند و فروشند از نزدیک باشند
که از عمر فرج یابند و خربین را ابتداء غم و فقر باشند و درین
جامه اندر تر دلیل خصومت باشند و درین شنبه از آن
الکر بردارای باشند دلیل رفتن عرض باشند و اگر
بند که باره بر جامه دوخته بود اگر جامه و بار هر دو
شوخن باشند دلیل زیاده غم و فقر و گناه باشند و اگر
در دو نو و یا در یک نو از جامه از جامه بر آید
چون از جامه آید و آخره زیاده بی انصاف و اگر جامه
کهنه و بار شوخن که از جامه کهنه است و او فادری

۱۹
اندر طاعت و شادی و غمی باشند و گاه گاهی در فقر
و غم باشند و اگر جامه شوخن باشند و باره بال آن
بر عکس این باشد و جامه چون از جامه از دلیل زیاده
از چیز باشند که از جامه بروی دلالت کند از احوال دنیا
یا آخره و چون کوتاه باشند برخلاف آن باشند و فراخی
و تنگی نیز هم چنین باشند و هم چنین هر چند جامه سخن
و بقوه تر باشند از قوه از چیز باشند که از جامه بروی
دلالت کند و جامه چون مرر باشند از دلیل قوه از حال
باشند و اگر بینند را عاده نباشند جامه مرر پوشیدن
چون بنداز و دیگر اهل علم را خوانیشان دلیل هائیک بود و
خوردن جامه شوخن خوردن از جامه بود و خوردن جامه
بال خوردن مال احوال بود و شستن جامه از شوخ و چیزها
طبیعت دلیل قوه باشند از گناه و داد زنی و عوامه اند
تا ویر قوه راست و ظفر باشند بر دهن و بیخیه بر علی بر سر
چنین باشند و نیز دلیل سفر بود و دیدن کلاه دلیل

یا کثیر خرنید با سفر و روز و بر سر کلاه بافتن
طاهر و پاک باشد و یافتن چیزی باشد از جهت حکم و از
سجده شدن کلاه رفتن این چیزها باشد و هر کلاه که در کلاه
سلطان باشد از لیل نقصان ملک و دین وی باشد و وزیران و
کلاه و بر سر کلاه از لیل شوهر باشد و دلیلی از فرزند باشد
و دین مقنعه مرد را از زن بود و زنی را شوهر و مال بود
و همراهی را در قیام و لیل غنی و بشارة و آمدن خبر خوش و
رسیدن مرغابی و یافتن گنج باشد **قال الله تعالی**
ادھبوا بقیص هذا و پیراهن مرد را از زن بود و زنی را
شوهر بود و اگر مردی که از پیراهن استنبرین بود دلیلی
نیکی و پیری و پیک بود و قیام و قیام و قیام و قیام و
یا فرج باشد از غم و فرجی هم چنین باشد و حکم و زن
را شوهر و مرد را زن باشد و وجه اندر قیام و زن باشد
و اگر پادشاه از امور و مانند آن باشد از زن باشد و خیانت
کند و زانیه اندر قیام و زن باشد و پناه از غم و اگر مردی

یا بر جور سلطان بر رعیت یا بر مبادی قاضی و علماء را حکم
منزعج و اگر جنان باشد که حق تعالی چیزی از طعام یا شراب
یا لباس بوی جوشیدن آن دلالت کند بر یافتن و زنی
حلال و اگر مردی که حق تعالی بر زمین نازل کرد را اهلان
جایگاه از اهل صلاح باشند و اندک از جایگاه عدل و انصاف
و شفقت و فراخی نعمه بداند و امن و استقامت ظاهر کرد
و لایسته در میان خلق بداند یا با دشمنان باشد از جایگاه
بیگانه شود و اگر اهل انحراف و موضوع را خصومتی باشد صلح کنند
و ایشان ظفر باینک و اگر اهل از جایگاه اهل کفر یا عشق
باشند از لیل هلاک و استیصال باشند و اگر مردی که حق
تعالی بروی درود فرستاد از دلالت کنند که بر اصبی
رسد و اندر آن صبر کند و ثوابی **قال الله تعالی**
و بشر الصابرين اذا اصابتهم مصيبة قالوا
انا لله وانا اليه راجعون و دین عرش اندر قیام
دلالت کند بر یافتن عسرة و شرف و علم و قدر

عرش

و بادشاهی بر قدر مرتبه شخص و اگر اندر خواب باشد
که بر عرش بود: اگر بیند لایق سلطنت باشد سلطنت
بزرگ یابد و خلق همه مطیع وی شوند: و اگر بیند نه
اهل آن باشد عزت و شهوره و رفعة یابد: یا از تعبیر بلج
باشد بیکی از متعلقان: یا بادشاه آن موضع: و اگر
از خواب هم چنین باشد: و نیز دلیل فراخی رزق و نعمه
باشد: و اگر بیند بی از عرش یا از کسی اندر افتاد در
عمل که باشد از دلیل عزت باشد و خوار گردد: **لوح**
دینک **لوح** محفوظ دلیل علم و حکمت باشد: و اگر اندر خواب
بیند که نظر اندر لوح محفوظی کرد: اگر بیند از حلی
باشد: و اگر بیند از دلیل زیاده علم و تقوی باشد: و اگر
علم لدنی و منا کشتن بر خواب طاعت و اگر شده نه از اهل طاعت

باب دوم
آنکه در بیند تعبیر از خبر محیط علیهم السلام
باز که دیند تعبیران اسم اللہ یا دلیل اشارتی باشد یا دلیل

کری

بیم کردنی زیرا که باری سبحاندا ایشانرا از کجاست در و کار
و رسانده است **قال الله سبحانه وتعالى**
وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ پس چون کسی
سعی در دنیا یا جمعی از ایشان در خواب بیند اگر صفات کمال
بیند چنانکه لایق حضرت ایشان باشد: و دل خوش میدان
علی العموم نیک باشد و دلیل ایشان باشد: و ظاهر شدن
عدل و انصاف و قوه دین و اگر ایشان را منقبض
خشمنا کنند: از دلالت کنند بر رخ و مشقة و فتنه
الیه بیند و اهل آن موضع رسد **ادرس** و اگر کسی ادم
را علم اللہ اندر خواب بیند اگر بیند لایق سلطنت باشد
بادشاهی یابد **قال الله تعالى اني جاعل في الارض خليفة**
و از کس بقول زیاده قوار شیء و ریفته شود: و اگر او را
منقبض بیند بمعنی عظیم پناه و منصب از بی زایل گردد
و از مرتبه بزرگ در افتد **ادرس** و درین آیه
اندرا و دلیل بافتن رفعة و عمر مرمان و روح

و حسن عاقبة بود **والله تعالى در نعمته مگانا علیا**
ابرهیم و دینار ابرهیم علیه السلام دلالت کند بر فرمان
برداری حق و ظفر یافتن بر دشمنان و بر سخا و مروت
و درازی عمر و بر حج کردن و نماز و مستی داشتن و یافتن
نعمت و بر این شدن از نابینایی و بر محبت خلق و بر اولاد
لذت که در پیری و بر افسردگی **نوح** و دینار نوح علیه
السلام دلالت کند که ویرا از زن و فرزندان و متعلقان
مشققه رسد و عاقبة بر ایشان ظفر یابد و از جمله غمها
رسته شود و دلالت کند بر درازی عمر **هود و صالح**
و دینار هود و صالح علیه السلام دلالت کنند که مستند را
از قوی حمل سستی رسد و عاقبة بر ایشان ظفر یابد **اسحق**
و دینار اسحق علیه السلام دلالت کند که مستند را مشققه رسد
که اندر از نیم هلال باشند و اندر از خلاص یابند **اسمعیل**
و دینار اسمعیل علیه السلام دلالت کند بر رنج و مشققه از جهة
نزد یگان و از از خلاص یابند و دلالت کند بر غنی و دلالت

و دلالت کنند بر در گرج حمل و وفا کردن بر وعدها
قال الله سبحانه و تعالی انه كان صادقا
الوعد یعقوب و دینار یعقوب علیه السلام دلالت کند
بر نعمت و فرزندان بسیار و از جهت فرزندی و بر از حجت
رسند و بعد از آن خری مادم از حجت وی **یوسف** و دینار
یوسف علیه السلام دلالت کند بر یافتن ملک و سلطنت بعد از
رنج و مشققه بسیار و از جهت نجات و بر این شدن از کشتن و بقاء
و صدق وی ظاهر گردد و هر کس که یوسف علیه السلام را دلا
علیه السلام را در خواب ندیده و بر گردد و این حجر و مشق
است **ایوب** و دینار ایوب علیه السلام دلالت کند بر
فرزند و نعمت بسیار و دلالت کند که بیننده از رنج و
مشققه و بسیار رسد و دشمنان بر وی شتمنانه کنند
و وی اندر از صبر کند و ثواب و در گنج یابد و مستجاب
دعوت گردد و از از رنج و بلا خلاص یابد و نعمه و فرزند
بسیار یابد و **هرون** دلالت کند بر در گرج حمل

وظفر یافتن مرد شمنان و براند ظالمی بزرگ بدست
بینند یا بد عائی و هلاک شود و اگر کسی اندک شکر
که دراز جایگاه بادشاهی ظالم باشد **موسی** موسی
را علیه السلام اندر خواب بیند از بادشاه هلاک شود و این
حجرت است **داود** و دین را و علیه السلام اندر خواب
دلالت کند که بر دست نموده گناهی روز جزا بسیار
زیاد و از آن توبه کند و زنا و نعمه و قوه بسیار یابد
و حکم و ساطنة یابد بر قدر مرتبه شخص **سليمان** و دین
سليمان علیه السلام دلالت کند بر یافتن نعمت و علم و حکمت و
ملک و زنا و کنیزکان بسیار **عیسی** و دین عیسی علیه السلام
دلالت بر یافتن علم و حکمت و آموختن علم طب و دلالت کند
که بینند را حاصل آن باشد بر وی ظفر نیابند و دین
عیسی علیه السلام اگر زن منده حامله باشد یا منده خود
زنی حامله باشد نیز دلالت کند که و بر او فرزندان
نرمینه مبارک بسیار خیر یا مافرونده متباعد

نفلوت باشد میان افتاب و افتاب مثل اجزای کسی
افتاب را اندر خواب بیند و معبر گوید که این خواب را دلیل
یافتن مالست و دیگری ماهتاب بیند و معبر گوید
بماند آنست که تفاوت میان از هر دو مال بر مقدار
تفاوت باشد میان همه افتاب و ماهتاب و همچنین
اگر این هر دو خواب را یک متن حاد و منصب بود یا دلیل
یافتن ملک بود یا دلیل ظلم و جور انرا هم برین قیاس
تصویر از کلاه و ماهتاب اجزای در موضع خود بیند
و یا نور و سیاهی بود و اندر از تفسیر نباشد
اندر تاویل و زبر باشد و کلاه که سلطان باشد
و کلاه باشد که عالم ترین خلق باشد و او را اند
که اندر خواب بیند و اندر خواب دندله سه ماهتاب
اندر خوابی افتاد فسر و این حدیث است این خواب
را تعبیر کرد و گفت بین خواب را که اندر از خانگاه
سداسی فرزند که ایشان بجز من نیستند و در سو

عليه السلام ~~و~~ رنجی باشد غما اندازد از حجره رفت
کردند و اگر بشنود که ماهتابی رکن از وی افتاد مادر
جیبی وی فروشد یا در دست وی نهد یا مسخری نهد
اگر بشنود از اهل سلطنت و ریاست باشند یا از اهل وزارت
باشند بپایند یا راجع باشند بهی از فرزندان مقتضای
وی و اگر بشنود و مقتضای آن می نه اهل نباشند مال
پایند و گفته اند اگر بشنود مردی باشد زنی کند صاحب
حمار و اگر زنی باشد شوهری کند بدین صفت و دلیل
بزرگ تعبیر خواب صفة است از محمد بن اسماعیل پیش از فتح
نجیب چند روز اندر باب حنا زد که ماهتابی رکن
وی افتاد و عن قرب رسول الله السلام فتح خبیث کرد
و صفة رضی الله عنهما اند کرد و اگر زنی اند خواب
شد که ماهتاب اندر خواب وی افتاد و وی باره از آن
بفرگشت و در خرقة مخپند و پراگیری اند و زود
و فاة بیاند و بدین ماهتاب که برآمد گفته اند

۱۱۳۳
دلا کند بر ابتلا بپیشد و روشن از دل
کاروی بود و هر چیز که ماهتاب را زده اند کند چون
بلر بود از چیز خامه و کاملان باشند اما نزد یک باشند
بنقصان و چنانکه از افتاد و ماهتاب باید دیگر دلیل
چه باشند یا از و بادش یا میان و شاه و وزیر
و ظفر از آن بادش یا با افتاب بروی دلا کند
قال الله تعالی فمحم **البر جعلنا آية الزمان**

مبصرة و هم چنین چنانکه در ستارگان یا ماهتاب
یا افتاب کبر حریف باشند میان بادش و رعیت **الهملا**
و دیدند هملا اندر و بیک زنی باشد باره
کی کاروی هر توفی باشند و افتاد هملا و فرو رفت
و نیست کشتن دلا و زنی از فرزند باشند و اگر هملا
را سرخ شدند بر اوجه از شکر مروز و اگر هملا
یا جبار هملا اند خواب شد که جمع شد و در حج
و اگر بشنود این خواب در خواب شد

جمع شود **قال الله تعالى** **بما ألونا عن أهله قله**
مواثيق للناس والحج و گفته اند که دیدن هلال دلیل
ظفر باشد و اگر چنان باشد که مردم طلب هلال کردند
و هیچ کس ندید که او را دیدم و می باشد یا لا زهر
شدن چرخ بر روی و اگر چنان باشد که هر کس بداند که
می اگر بسته این خواب ها باشد و فایده یابد و اگر
و برادر چشم باشد فایده یابد کرد و اگر و برادر زند
باشد که هر از فرزند و فایده یابد و اگر از بر احوال جری
باشد از دلالت کند که شد در از روی فرزند باشد
و و برادر زند نباید و اگر و برادر غایب باشد و برادر
باید و گفته اند اگر چنان باشد که هلال از موضع خود
بر آمد و صافی و روشن بود و بر اعلا بی رسد یا با اقام
عادل است از و روز این یا و بر ایشاری رسد و اگر
باشد که هلالی طلوع کرد و روز از افتاد مع و
و با افتاد و افتاد که در اند از موضع خود

در وجود آید و با پادشاه از موضع خود کند و اگر
چنان باشد که هلال طلوع کرد و افتاد و ماه طبع
و دیگر ستارگان و در بین باشد اند از موضع و زردی
در وجود آید و ملک از پادشاه بدست می آید و حکم
از جایگاه میزد کرد و قمار بازی در پیشگاه
آفتاب خواب بدان که جمله ستارگان اند و تا وید
اشرا و خلق باشند و مرتبه از قوم در میان مردم حسب
بزرگی و روشنی و فعلی ستاره باشند و اگر اندر
خواب چنان باشد که ستارگان همه ملکی بودند یا محلی
وی بودند اگر شدند از ملوک یا سلطانند یا مذ و اگر
نه از ملوک باشند اگر از صلحا باشند اشرا و مطیع وی
کردند و اگر وی نه اهل از باشند تعبیر از خواب جمع
باشد یکی از متعلقان وی یا یکی از صلحا از موضع
و اگر شدند که ستارگان در خانه وی جمع شدند و
و روشن و صافی بودند و بر ایشادی رسد و اند

بسیار خری اجناس جمع شوند و خوردن ستارگان
اندر خواب خوردن مال اشراف باشند و در زند
ستاره گفته اند دلار کنند که بپتنه جبر کلاکت
منجماز برود و فروریزند ستارگان و لیل موت است
بانه **زحل** و دین زحل اند تا و بیل گفته اند صاحب
عذاب سلطان باشد **مشتری** گفته اند صاحب
املا و خزانه باشد **عطارد** اندر تا و بیل کانت سلطان
باشد چسب تیر هر یک ازین ستارگان **حمل** اندر
تا و بیل لاکت کنند و بافتن عنایت **ثور** اندر تا و بیل گفته
اند کاردار باشد **شیر** که فرج از و منفعة یابند **جوزا**
اندر تا و بیل علم دار سلطان بود **سرطان** گفته اند اندر
تا و بیل صاحب سر باشد **اسد** اندر تا و بیل
پادشاه باشد **سنبله** اندر تا و بیل لیل و ایتن مال
حال و روز و حال باشد **میزان** اندر تا و بیل قافی
و محاسبه باشد **عقرب** اندر تا و بیل دشمن باشد

قوس اندر تا و بیل سلسله سلطان بود **جد**
اندر تا و بیل قدم پادشاه باشد **دلو** اندر تا و بیل محنت
و حيلة باشد **حوت** اندر تا و بیل خزانه دار باشد **مشه**
بود **زهره** اندر تا و بیل زین صاحب حال باشد و عیال
هذا تعبیر ستاره که دیده باشند بر حسب از تاثیر
و خاصیه که حق سبحانه بوی داده باشد اندر
جسم اعتقاد بپتنه در باب نجوم و ما تاجی این
سخن اندر تعبیر کبیر بیان کرده ایم و هر زیاده و نقصان
و خیر و شر که اندر این ستارگان میزدانند بر چیزها
باغ کرد و کم یاز کردیم و اگر کسی اندر خواب بیند
که دعوت کواکب کرد اگر چه این خواب از
صلحا باشد دعوت خلق کند بر راه حق و اگر نه از صلا
باشد دلار کند بر او ختن علم جوهر ما برود عت
و تقرب کردن باطل نیز دیکه اشراف و درین رصده
کواکب منجم را بیک باشد و دیگر فریاد وی باشد

مشن بزرگان و دلیل شهره وی بود و دیگران را دلیل
طمع بود ببالا شرافت و ملوک را دلیل تقدر عایب
باشند و اگر بسند که از بکر کو اگر سجد کرد یا تواضع
کرد دعوت و تربیت بزرگان کند اگر بسند از صحن
باشند و الا عرب کند بیاطل بزرگ ایشان و اگر
بسند که ستارگان از بکر وی سجد کردند یا تواضع کردند
یا بروی ثنا گفتند بزرگان طمع و بکر کردند و مراد
خود مانند و اگر بسند که افتاد و ماهتاب و ستارگان
جمع شدند بودند و نورانی و روشن بودند و ملوک و اسیر
همه مطیع وی گردیدند و اگر بسند که لایق سلطنت شدند
ملک عظیم یافتند و اگر بسند که روز بروز ستارگان ظاهر
شدند بودند از سبب تشویش عامه خلقت باشند و خصوص
که افتاد و متغیر شدند و اگر بسند که افتاد و ماهتاب
همه جمع شدند بودند و اگر بسند که ستارگان را غیبی
محتاج شود بزرگ ایشان **قال الله تعالی و جمع الشمس**

والله اعلم

در حدیث
در حدیث
در حدیث

و باید که تعبیر خواب از جنان باشند که انرا تعبیر کنند و معنی
و قرآنست که می فرماید که خواب بر بال مرغی او خفته است چون
تعبیر کردند واقع شد بیاید است که خوابها جنان است
ازین میان کردیم یا ظاهر است که محتاج نیست و تفسیر
و تعبیر معبر را خود اندک اثری نباشد جنانند خود باشند
واقع شود و از آن نکرده و اگر چه تعبیر از آن برخلاف کند که
دیده باشند و یا مرمره است که آنرا بر مرمر و اشاره نمود
اند و این قسم از منافع تابع تعبیر باشند و هر چون که وی
تعبیر کند از جنان واقع شود و این از جهت عنایت حق است
هر حق معبر چه اگر تعبیر این قسم از خواب تابع معبر باشند
بسر فایده تعبیر خود نباشد و دلیل بر آن خواب تابع تعبیر
معبر است آنست که باری سبحانه در سراسر اسمانی می فرماید
در قصه یوسف علیه السلام **قال جلاله فسی الامر الیک فیه**
نسیفیان یعنی واجب شد بر شما حکم این تعبیر که کردم خواه
شما این دیده اند و خواهند و آن جنان بود که اندران

غالب باشند زیرا که هرگاه که مزاج شخص معتدل باشد هر چه
که ویرا در حال مرضی ظاهر می‌باشد اما جزییه‌ها اندر خواب و بیداری
کامی در نتواند یافتن و زکاه نتواند داشت و از جناس است که هرگاه
که بر مزاج خلق شخص پیوسته غالب باشد اگرچه که ویرا قوه حقه
نکوب باشد اما فهم کند باشد و جزییه‌ها در بیداری و چون طوبه
غالب شد جزییه‌ها زود بیدار گیرند اما زود فراموش کنند خواب
را نگاه نتواند داشت و چون حراره بر وی غالب باشد افعال
و حرکات وی مشوش و بی ترتیب باشد و خواب و بیداری
در نیاید و چون بر وی مزاج و غلبه باشد قوه حفظ
کند باشد و جزییه‌ها را در بیداری زود فراموش کنند پس
لین قاعده ترا معلوم شود که نزل کثرت و متابعه احکام
شرع و اعتدال مزاج اثری عظیم دارد اندر باب مناسقات صافه
باب سیم اندر معنی آن حدیث که رسول الله فرموده است
الرؤیا علی ما تنبؤ و نیز فرموده است علیه السلام که الرؤیا
بر جزئیاتیر فاذا عبرت ففقت معنی حدیث آنست که فی

ملوستان برود و رفتن کرد ادا حتی کند و اگر رسد که مرده
را زند کرد این کار بی مرد را زند کند یا ویرا قصاصی
لا فر شود و عفو کند و سخن یا مرده گفتن را بی عمر بود و
خندیدن مرده در نیک سکوئی حال آخره وی بود و گریه وی
بر خلاف این باشد و اگر رسد که مرده منقبض بود یا رو
میوه بود هم چنین باشد و اگر رسد که جامه سبزه یا سفید
پوشیده بود یا قاجی بر سر نهاده بود یا جزییه از لباس
بهشت پوشیده بود این جمله دلایل سکونی وی بود
اندا از مرده که مرده باشد که تعبیر از نه شده یا یکی از
مسئله‌ها از مرده باز گردد و اگر رسد که مرده باز گردد
یا روزه داشت قاج کرد یا زکوة داد دلایل بر تواجیه
کند که آن مرده در حیوة خود کرده باشد و خفته در
دلایل راحت وی بود و اگر رسد که مرده در جامه
خواب خفته بود دلایل را بی عمر بود و اگر رسد که مرده
بوی داد خبری یا نداد خبری که امید ملائکه و ملائکه

والرسلند که چیزی از وی بستند آنه مجود باشند و دلیل
نقصان مال و کلا شدن از چیزی باشند و اگر از چیزی اند
تا و بیلیم باز کرد ز بسته از غم فرج یابند و اگر رسند که
مرد و بر اینز کناهی کنند و اگر رسند که وی مبره را بزد
از قوه دین بسته بود و گفته اند دینی از آن مرد بکرازد
و گفته اند اگر رسند که با مرد صحبت کرد اندر کور زنا کنند و اگر
رسند که مرد را اندر زمین مع کشید مالی حرام کسب کند و اگر
بیند که و برادر کفن بحیه بودند گفته اند با خورند و بچه
مندی که سر و پای وی از کفن بیرون بود از دلیل نقصان
دین وی بود و گفته اند هر چند از کفن از قدر وی دراز
تر باشد وی از توبه دور تر باشد و هر چند ناقص
باشد از توبه نزدیک تر بود و اگر رسند که مرد بود
و بوی خوش بر وی می کردند و پرازد که خیر کند
و اگر رسند که و بر اینر عشق نهاده بودند رفعت یابند و گفته
اند این شیء دوستی کند از هر حق **قل الله تعالی الخ**

۵۸
عسر و متقایلیس و گفته اند اگر رسند که و بر اینر جهان
نهادند و کس را بر اینر فلاشتند و برادر زندان کنند و اگر
رسند که خلق از اینر داشتند و بر کرد نه از خلق را قهر
کنند و بدیشان حکم و سلطنت یابند و کور اندر تا و بیلیم
باشد و زندان محمول کور باشند و اگر رسند که و بر
نقد در کور کردند و برادر زندان کنند و زیاده کردند
زیاده کردند از اهل زندان باشند و دین کورهای می و اندر
تا و بیلیم قوی باشند از اهل نفاق و اگر رسند که از بهر خود
کور همه کنند سرایی بنا کنند و اگر رسند که بر سر کورهای
کردند و بر پیشانی سلام می کردند و پیش شود و از مردم
سوال کنند و اگر رسند که غار بر مردم می کرد از بهر
مرد دعا کنند و اگر رسند که کور مرد را باز می کردند
مسیر از مردم کنند اندر راهادی و دنیاوی و اگر رسند
انرا بر جسد مرد را زنده دین احوال یابند و اگر مرد و اگر
داد سی و ششم اند تا و بیلیم دریا و موج و کف از اینج

بناک تعلق دارد

بدان که دین دریا اندر خواگفتند اندر لیل با و نجر
باشند که پیشک بدان منداشته بود و گفته اند لیل
فا امیدی بود و دین از زرد دور دلیل خوف بود و بیشتر
معبران گفته اند دریا اندر قایل بادشاهی برک باشند
قاهر خداوند بر ری و منفعة و اگر سندان آب دریا اندر
زهری یا ولایتی همی آمد اندر از جاب که بادشاهی
عاد لیل نیک و رفتن اندر دریا شروع کردن باشند
در عباد شاه و اگر با کسی سندان از آن عاقله میاید
و اگر کسی سندان از خوف هلا باشند و کشیدن
اب از دریا طلب علم کردن مانند بادشاه و اگر سندان
که آب دریا جمله باز خود گفته اند که این خواب کس نیست
الا بادشاه و دلالت کند که بر جمله روی زمین
گفتند و لیل و نایب میباشند و اگر غیر بادشاه
از اوقات چند از ما یاد کند که اندر از مقابل بادشاه
شوند و اگر سندان که چند از آن خود از دریا که

که سیر کست لیل غنی و درازی عمر بود و اگر سندان از دریا
بگذشت ظفر و عنایت جان بود و دین دریا اندر قایل نیک
گفته اند از آنجا که توانک باشند که میباشند دوست از دوا
بیند که اندر دریا یا اندر آبی افتاد که قهر بود عاقل
گفتند و گفته اند مال بسیار یابد و اگر سندان آب دریا مادر
روزها از زیاده شدا از حد گذشته باشد و اندران
مضر و خوبی بود از رفعة و نعمة باشند و اگر اندران
ضرری باشند مثلاً آنکه سندان آب غلبه شود و خانها
و عمارتها و حیوانات را هلاک کرد یا جمله روی زمین
اب گرفته بود دلیل قحط و فتنه و عذاب عام باشند
و موج زدن دریا و دیگر آبها دلیل سختی و عذاب
باشند و فرقه میان دوستان **قال الله تعالى**
و حالینهما الموح و فان من المعرفین و کفایک من ذلک
گفته اند مالی باشند که بقای نباشند و درین دریا
از دور نیز گفته اند یا فتن کنیزکی باشند و الله اعلم

باب سی و هفتم در بیان عیال و خاندانها
و احوال آنها در دنیا و آخرت و احوال و عیال و خاندانها
 مال از که روز خاندانها جمله اند و با قوتی باشند
 عیال و عیال و نعمه و ریاست و سلطنت و بزرگی آن شخص
 بر مقدار بزرگی آن روز خاندانها باشد و نسبت آنرا
 که روز خاندانها بر وی ده کار کنند با آن شاه که دریا
 بر وی ده کار کنند هم چون نسبت هر یک باشد با آن روز
 خانه و خشتی شدن آن در ماور و خاندانها دلیل بر میزان
 شخص یا زوال ملک وی باشند و چون شدند از هیچ کس
 مال ظاهر باشند و آتش کشتن دلیل بر ظلم کردن وی بود
 بعد از عیال و اگر سنگ که از بی طرفی و روز خاندانها
 بیاید بکار جسته و برفتن از شهر از شاه یا بزرگ در
 خفا و منفعتی بیاید و گفته اند که اگر روز خاندانها
 بیاید در عالم تعالی فلان جاوزه هو و الذین لا یبر
 و خاندانها و دنیا و آخرت با کشته اند اگر استاده

و سیل را چون بی باران بندد حیران
 نکند و اگر جناز باشند که از سیل نجات
 چیزی در جوهر خود نیک باشد مشک شیر
 و عسل و مانند آن در لیل و نهار و یا فتنه و امن
 و قوت اسلام باشند و اگر آن چیزی در جوهر خود نه نیک
 باشد جز آتش و خون ده کار کند بر ظلم و عذاب و قتل
 بر مقدار بسیاری و اندکی از سیل و اگر سنگ که چیر
 از اسماق و رنگ آن چیزی در جوهر خود نیک باشد
 مثل آتش و سنگ و ملح و در دکان و مار و عقرب
 و مردان جوان از ده کار کند بر ظلم و شدت ظلم و عذاب
 و فتنه و فقر از جهت پادشاه و بر ظلم و عذاب و فتنه
 در میان لایق و غیر و اگر آن چیزی در نفس خود نیک باشد
 مثل شیر و عسل و طعامها و میوه و خواهر چون
 و بیرون و مر و وارید ده کار کند بر ظلم و عذاب و فتنه
 و عذاب و انعام از جهت پادشاه و بر ظلم و عذاب و فتنه

در میان از قوم: و اگر بسند که ز ناز
کنند بر فراخی نعمة یا ظهور مکر و
اند خواب بسند که ناودانها را روا

انرا چو باریند باران بسند که کند بر عذاب رختن
خون: و اگر با باریند باران بسند که کند بر شادی
و فراخی نعمة: و اگر بسند که از میراث ثواب بود هم چنان
باشند که اندر سیل و بارند حسنهای با ذکریم **قوس**
قوس و دیند قوس و فرح اگر انرا بر حاله خود بسند
بر خفا مختلفه از دل کند بر شادی و بر فراخی
نعمة و بر ز خواستن: و اگر همه سرخ بسند دلیل خوشی
و بخیر باشد: و اگر همه سیاه باشد دلیل ظلم و فتنه
باشد: و اگر سفید بسند دلیل ضعف باشد: و اگر زرد
بسند دلیل مرض باشد: و اگر سبز بسند دلیل فراخی
و نفع باشد **و ط** و دیند و ط اند خواب نه محمود
باشد و دل کند بر غم و اندوه و خوف و مرض

و حل فرومانند باشند در مرض
نیز در عذاب خواب اگر نه ابر
نکند بر فتنه و خوف و ظلم
الربا با باران باشند که کند بر لذت

دیند و بر شفا یافتن از بیماری و بر خلاص یافتن از
حبس: و بعضی گفته اند که او از عدد جزو سحر باشند
دل کند بر موت فجأة و فتنه و صل و خصوصت و نیک
اند **برق** و دیند برق دل کند بر
یافتن منفعتی از موضع دور: و بعضی گفته اند
که برق اندر تپا و پیک خازن باشد بزرگ باشد
و دیند برق نیز دل کند بر خوشی که عاقبت
از امن باشد **قال الله تعالی یجاد**
البرق خطف ابصارهم و نیز گفته اند که دیند
برق اند خواب دل کند که مستند اند بر آن
سال از موت امن باشند: و اگر بسند که برق چاه

و بر آب سوزانند اگر زینستند عمار باشد
نه عمار باشد عمار شود و درین
مسافر را خوف بود و مقیم را طم
الله تعالی هو الذي يبرئكم من
صاعقه و شنیدن ازها سخت اند تا ویدالالت
کند بر خوف و چشم سلطان **صاعقه** و اگر بند که صاعقه
مردم را هیچ بسوزانند و از آتش باشد که از برق فرود آید
دلیل قحط و قتنه عام باشد و دلیل خشم پادشاه باشد
بر رعیت و گفته اند اگر بند که صاعقه و بر آب سوزانند
اگر بسند در ویش باشد غنی گردد و بداند مشهور شود
و اگر غنی باشد در ویش شود زیرا که صاعقه چون بموضع
جهول رسد مشهور گردد و اگر بموضع معمر و رسد
خراب شود **خسرو** اگر کسی اند خواب کند که خوشتر تنها
بزمین فرود رفت و فاته یابد و خصوص که سنده بیان
باشد یاد رجحان باشد و اگر رجحان باشد که مردم همه مری

کنند که اند بران موضع و بایند آید
الکابا ان خوف استن یاسد که زمین
میں فرو رفتند و پامرد بران قرار
نمده دلیل ظلم و جور باشد از جهت پادشاه
بر عموم رعیت و گفته اند که خسف و زلزله علی العموم نیک
باشد الا در حق کسی که در غی باشد مادر غنی که در حق و
وی دلیل شفا و خلاص باشد زیرا که از دلالت بر تعبیر
حال کند: اگر خیر باشد بشمار گردد و اگر شر باشد
خیر باز گردد و اگر جان مند که زمین آهسته آهسته
و کس از آن هیچ خوبی نبود دلالت کند بر حرکت در زمین
و اقبال استند و روی فالگردن نغمه و خوشی و سرور
باد هفده همانند درندک الشق و شمع و چراغ و اج بدین
اعلوه از دار از و خس و هیزم و نج و رماد و
النار ملاز که مقبر از اند تا ویدالالت و آتش خرافه بسیار
کرد اند و آن اختلافات در حقیقت اختلاف احوال آن
است باشد که دلیل باشد و آن است که گفته اند که

دیند آتش اند خواب دل کند
و حکمت و راه راست و حرد
و خصومة و سخنانا خوش و
و عقوبت و بی و مصیبت و خوف

و مال حرام و مرض از جهت رسام و ما جند مسلک اند
تفصیل این اختلافها یاد کنیم تا حقیقة از روشن گردد
بدان که اگر کسی اند خواب بند که آتش بسیار افروخته
بود و روشن نورانی بود و کس از آن خوابی نبود
و مردم از آن منفعة یافتند آن اندر تا ویران شده
باشد عاقل که خلق از وی منفعة یابند و نزدیکی
با وی کرد ز خطر باشند و اگر چنان بند که از آتش
زیاده هیچ دیا و از هاست ناخوش از هی امدان تا ویر
سلطنتی باشد یا هیبة و قهر که مردم از وی خایف باشند
و اگر بند که با قوی نزدی آتش نشسته بود و آتش
از وی هیچ رنج نبود اگر بند که اهل سلطنت باشند

سلطنت باشند و اگر نه اهل سلطنت
اند و از جمله مقربان پادشاه گردند

باب نورانی در بار من حوالمها

و اگر اندر خواب بند که بر سر راهی باشد جایگاهی
که از خلق از آن جایگاه باشند آتش افروخت بقصد
آنکه مردم را از راه یابند اگر بند که از صلحا باشد علم
و حکمة آموزد و خلق بر راه راست خواند و اگر نه از
اهل صلاح باشد دل کند بر سخاوت و بذل
ما غرض وی از آن بشر ارضیت و ربان باشد و اگر بند
که آتش افروخت و بر و شنائی آن همه عالم بدین
چند یکی را ندید اگر بند که از اهل سلطنت باشد چنانچه
که دیده باشد مشغول گردد و اگر از علما باشد ز کرد
و اوان وی در چندان جایگاه که دیده باشد مسر
گردد و اگر بند که از عوام باشد از هیبت آنکه از آن
مشهور گردد یا و بر اسری اند و سلطنت یا بعلم

و حکمت یا صنعتی مشهور گردد
واجب باشد برخی از ملوک باشد
سند که اشقی و سنی در دوزخ
باشند که اشقی بدین صفت است
اگر باشند از ملوک باشند تا و یا از
وی باشند و اگر باشند از زحامه باشند و اگر
آید و بزرگی یابند و اگر از خوار باشند سود کنند و اگر
عوام باشند نعمة و خیری یابند و اگر از علما و صلحا باشند
دلا در زیاده علم و حکمت و کثرت و مستند از طایفه
که باشند مشهور گردد و بدین خبر قال الله تعالی
خیر جعلناها لکرة و فی العالم مقوی و اگر اندک
سند که از دوزخ و اشقی روشن و دنیا و شادی یابند
و قریبه باد شادی بزرگ و ظرف و مقصود حیانت و حضور
کشتن و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن
و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن

خل و نند عالم و سلطنت که اهل حق بر ملوک جمع شود
و هر خبر و شر که اندک مسجد بنند بدان مسجد و اگر در
و درها مسجد اندر تا و بی علما و عوام مسجد باشند و خراب
شوند مسجد جامع دلیل موت حاکم باشند و بر اندکی مسجد
و اگر مسجد که مسجد حمار کشته بود شیخ که بعفة
و صلاح مشهور باشند فاسق گردد و اگر جنان
مبین که حمار مسجد شده بود یک از اهل فسق که بدان
مشهور باشند قریه کنند و اگر ببیند که مسجد برامقبره
ساخته بود از آن کند بر فساد اعتقاد آن
قوم **المحراب** و محراب اندر تا و بی امام مسجد باشند
و اگر مسجد که اندر محرابی از کرد یاد عالم اگر در بنار
یابند و باشند که و بر بسری آید از اهل صلاح اندر
سرنبری **قال الله تعالی و نادی الملا یحیی**
و هو قائم صلی علیہ السلام مسجد کجانی
سند که اندر محراب بول گردد و اگر باشند

ان نه نیک بود و اگر بیک قطره یاد و یا سه قطره بود
باشند و بر ابعاد از فرزندان آیند و بعلم و صلاح در
میان خلق مشهور گردد و در بند مناره اندر خواب **المنا**
دلائل کند بر قوه اسلام بر حاکم و قاضی و محاسب
از موضع و بر مردی مصلح که خلق را بخیر و صلاح رساند
و خراب شدن مناره اندر تاویل موز که از آن قوم باشد
و دلیل ضعف اسلام باشند و تفرقه مسلمانان و تباين
افتاب و اهتتاب از مناره دلیل قوه اسلام باشند و
قوة حال از جماعت باشد که یاد کردیم از حیث پادشاه
یا وزیر و اگر مناره را خراب گرد یا برکنند
قتل یکی از این قوم که یاد کردیم سعی کند در خیري را که
منفعة از تعلق اجموع مسلمانان را از تباين کند و اگر مناره
که مناره را بنیاد کرد در خیري کند که منفعة آن را جمع نماید
نعم و خلق و هر چند که مناره را بلند و در بسیار
روستای آن قوه اسلام و زیاده در جاه و زمین

بلا اعمال بخا دم بود و خیر و شر از با عماري باز گردد
و بدین کشته ها مجبور و دلیل اجتماع قوی باشد از هر چه در
و انداختن خمر اندر زمین طایفه را باشد و چون مناره را
شمر رسته شد زرع حامله شود و فرزندان و اگر مناره
که نرسته بود از زرع حامله نشود و اگر مناره زمین را بکشد
چون کشت بیند زرع بر آن کند و چون مناره کند هم کشت
و چون مناره شد که کند که ظاهر و بی بهر تر از باطن بود و
بیند که کشت و کند رسته شد بر عکس این باشد و خوشه
اندر تاویل از آن بود و خوشه خشت دلیل بر کج بود و خوشه
مجموع اندر خرمن ما اندر ظرفی دیگر مایه می باشد و در روز
کشت چون هر وقت خود باشد جمع کردن مال بود و در هر
وقت باشد که کند که اندر آن موضع و یا یا حرم است
و اگر مناره بشود بعد از زرع و چون از کشت مناره بود
چون مناره باشد و چون سفید از د بود از آن بر آید و مناره
و در زمین اندر میان کشته ها

بود و اگر کسی بادی بیامد و هر چیزی که اندامیان
و زمین بود جمله بسوزانند گفته اند که کند که بوی
نافران در حق ما در هر کلام اند تا وی را زنی باشد
و اگر کسی که بادی شاهی خوشه کند بدست می آید و بی خورد
آن دلیل خط بود و خوردن غله نزد چو خورد میوه
باشد و جو اند تا وی را گفته اند مای بود با حقه بدو دلیل
کوتاهی عمر باشد و برنج اند تا وی را گفته اند مای بسیار
باشد بارنج و مشقه و خصومه و کاه و سر گفته اند هم چنین
باشد و گفته اند دلیل فقر باشد و کاه اند تا وی را اند
و بسیار از آن بود و دینک است و دلیل علف چهار بیان
گفته اند همین حکم دارند و کجاند تا وی را مال حلال بود و
در و در و غر گفته اند هم چنین باشد و عدس و باقی چون
نر باشد دلیل غر بود و چون خش باشد دلیل مال بود و دینک
در و در اند تا وی را مال بود و شقی از این میسر رسید
باید چنان دریم که خود را گرمی خورد

حق و بعضی گفته اند که سبک خوی یا خوکند هم چنان که
الربینک که خوی یا خوک در روزه ماه رمضان خورد
و این حسب صلاحیه و فسق بستند و کرد و اگر چنان
شد که روزه بسط و خوردن را زنی باشد بدست می آید و اگر
شد که روزه سبک داشت از دلیل صحت بدو باشد و حسن
عاقبه و گفته اند که دلالت کند که انداز سال هیچ خورد
بوی نرسد **الحج** و اگر اند خوابند که حج کرد یا قصد حج
کرد از دلالت کند بر اسقامه دین و اعتقاد وی
و بر یافتن مال و امانه بر فرزان بر داری **حق قال الله**
لحالی والله علی الناس حج البیت و اگر سبک و عمار
باشد یا محبوس باشد یا عاقبه باشد از دلیل او و احلا
و شفا باشد و اگر سبک از عمل معزول باشد که عمل
بوی باز رسد و اگر در ویش باشد توان کرد
و اگر سبک که حج از وی فوت شد مقصود وی بزرگ
از وی فوت شود و اگر سبک که خانه که کوه اطواف

کرد از قبل بر یکی عملی باند. و اگر جنان بندگان که کرده
طواف کرد نظر اندازند هر چه مردم کنند و هر کی بندگان
که کرد بر کرد از طواف هر چه کردند تاویل همین حکم دارد
القریان و اگر اند خواب بندگان قربان کرد بشاره می باشد
و اگر این خواب زنی حامله بیند یا بندگان را زن حامله باشند
و بر آب سیر می آید و اگر بندگان از گوشت خربان هم خورد
از دنیا بشاره و یافتن رزق حلال باشند و اگر بندگان که
قربانها بسیار کرد بعد از آن بندگان را از خواب بیدار کند و اگر
بیند که از گوشت قربان بزدند بر حق تعالی دروغ گویند
و اگر بندگان فرزند خود قربان می کرد سلطان و سینه
و نعمة یابد و ذکر خیر وی در میان خلق مشهور گردد و
بشاره یابد **قال الله سبحانه و تعالی** **ما**
عظ الجهاد و اگر بندگان خواب بندگان که بر عهد
کرد اند که بر عیال می کنند و ریاست و سلطه باند
و مال و غنیمت و جاه و جاه و بال نفس خود کند و کارهای بزرگ

اسان

اسان کرد و قره حق یابد **قال الله تعالی و الذين**
جاهلوا فنبأهم الله و این معانی هر یک بر
قد و مرتبه شخص باشند و اگر بندگان که اند از جنه یا مسلمان
و بکر بخت کرد در ضمیر و بندگان باشند که از جنه یا مسلمان
بود صلت رحم کند و از شاه توبه کند و اگر بندگان وی
از باشند که اند از جنه کافران بود قطع رحم کند و
فساد کند **قال الله تعالی** **فهل عسى ان**
تتامن نفوسكم و اني الارض تقطعون و احكامكم و گفته اند
که اگر بندگان که اند چنگ بود و ظرف یافت در قیامت
کند و اگر بندگان که عیبت یافت یا عارت کرد مال حلال
یابد و اگر بندگان که اند راه حق گشته شدن از دلالت
کند بر درازی عمر و قره حق است و شک جلد شاد و بین
رزق حلال **قال الله سبحانه و تعالی و الذين**
الذين قتلوا في سبيل الله امواتا قبل ان يخضعوا لمحكم يوم
و حين و اگر بندگان خواب بندگان که مسلمان

السنه

بر شیخ کرد. اگر میان ایشان علاقه باشد بپسند و
از آن کسی خیری رسد و اگر میان ایشان دشمنی باشد
سلام کنند بر وی ظفر باند و از شر وی ایمن گردند. و اگر
اند خواب بیند که حق تعالی بر وی سلام کرده است کند
که وی از اهل کعبه باشد **قال الله تعالى سلام**
قوله من ربهم **وقال جبرئيل** **والملائكة** **عليك من كل باب** **سلام** **عليك** **فمنع الله**
و اگر بیند که خازن کعبه بر وی سلام کرد از هر جنبی باشد
قال جبرئيل **وقال الله عز وجل** **سلام** **عليك** **فمنع الله**
فادخلوها خالدين و اگر بیند که خازن دوزخ بر وی
سلام کرد از دبر امر باشد اندر دنیا و آخرت. و اگر بیند
که سلاطین بر کسی کرده باشند را بوی حاجتی بود یا
خواهند که کسی از وی بگریزند اگر چنان باشد که خواب
ماند از کار عالم نشود و اگر چنان باشد که جواب باز دارد
آن در عالم شدن کار باشد **المصالحه والمخاطبة**

و اگر اند خواب بیند که با کسی مصالحه کرد یا مخافه
کرد از آن شخص دوست بپسند یا دشمنی میانه ایشان
زیاده شود. و اگر دشمنی باشد میان ایشان الفت
و دوستی بدید این: و اگر بیند که با ملائکه یا با شیعیان
مصالحه کرد از هر جنان باشد که اند سلام بدارد کرد
و اگر بیند که اند موضع مجلسی کر بود. از دهانه کند
بر عماره از موضع. و بر امن و استقامت آن قوم **علاء**
علم اند خواب طیب باشد که چون بچگون بود و طیب محو
عالم بود. و منکر اند تا ویل مردی فاصح بود که مردم
از وی منفعت یابند و بر دست وی توبه کنند و راه
راهی یابند **قال الله تعالى** **وذكر فان الذكرى تنفع**
المؤمنين و اگر آن شخص از اهل بیت باشد بسیار
شود و از مردم در یوزه کند و قصه گوئی اند
تا ویل مردی خوب سخن باشد خوش خصلت که مردم از
صحبه وی راحة یابند **قال الله تعالى**

خز نقض عليك احسن القصص والكراند خواب بیند
که قصه هی گفت از غمها و ترسها فرج یابد **قال الله تعالی**
فلما جاء وقص عليه القصص قال لا تخف جوته من القوم
الظالمین باب

هفتم اندرز کردین مکان و زمان عبادت
الکعبه بدانند اشرف مواضع عبادت کعبه است و دین
کعبه اندر تاویل مامر مسلمانان باشد بباد مشایخ یا امیری
بزرگ باشند یا وزیر یا قاضی القضاة باشند و هر
زبانه و نقصان صلاح و فساد که اندران بدانند
بدین قوم باز گردند و دین کعبه نیز دلیل یافتن
و عزت باشند و رفتن اند کعبه دلیل امن باشد از همه
غمها و ترسها **قال الله سبحانه و تعالی**
ومن دخله كان آمنا و اگر بندگان قصد دخول کعبه
کرد و در آن جایگاه متوانست رفت ویرانگی یا ترس پیدا
نکرد و طریقه خلاصی و جانی بسته شود و اگر بندگان مسکن

وی کعبه بود یا کعبه اندر خانه وی بود از دهان کند
که وی همیشه خداوند جاه و سلطنت و امن باشد و غم
خلق محتاج وی باشد و باشد که یکی از اشراف که باز کردیم
اندر آن جایگاه فروزد آید و اگر اندر خواب بیند که آب
ز منم خورد یا از آن وضو ساخت یا غسل کرد از جمله
درجها شفا یابد و از غمها و ترسها فرج یابد و اگر بیند
که اندر آن حلق کرد یا آنرا بناشته کرد رزق حلال
بر مسلمانان نیاورد و مبتدع شود و اگر بندگان جاه نام
اندر خانه وی بود از دهان کند بر دوا مرغان وی
و صحت بدن امن از ترس و غم و احتیاج خلق بوی
و باشد که زنی زاینده از طه ز کند و بسبب وی بیند
مشهور گردد و اگر بندگان جاه و منم خشن شد بود
از دلیل قحط و مرض باشد اندران طرف و اگر بندگان
ایستادگان شده بود اندر وی بر میرزا از آن جایگاه
حاکم ظاهر شود و عدل و جور وی بر مقدار منفعت و زیان

از این باشد و اگر ببیند که اندر مقام ابرو هم علیهم السلام
حاضر بود یا اندر از جایگاه نماز کرد حج کند و از غنمها
و ترسیها ایمنه کرد و وسیره وی بنویسند و **المسیر**
و در نیند منبر اندر قیاد شاه باشد یا قلعه یا عالم
بزرگ یا خطیب از جایگاه و دلالت کند که حیر از شخص
رفعه و هر زیاده و نقصان که اندر از نیند ایشان باز
کرد و اگر ببیند که بر منبر بود و سخن حق می گفت
یا خطبه کرد اگر ببیند اهل انرا باشد که لایق سلطنت
و ریاست باشد حکم سلطنت نماید و اگر نه اهل
سلطنت باشد اندر میان خلق مشهور کرد و اگر ببیند
زنی باشد یا از اهل فسق باشد از نیند فیضه و طب
بود و اگر ببیند که و بر ایقمار از منبر بر آوردن از
منبر و افتاد یا منبر شکسته شد یا سوخته شد
از دلالت بر عز و زوال خانه و منصب کند **المسجد**
و در منبر مسجد اندر خواب دلالت کند بر مردی

یابد و اگر اندر از ان نشین باشد لیل ظلامه و بی کاری
باشد و زدن باشد دلالت کند بر هوش کردن کارها
بوشینه که اندر ظاهر شدن از خط باشد و اگر ببیند
که اشک انداخته از سندان و هنر و کس از نزدیگان سلطان
استعافه کند که بی از نشان صاحب بوی باشد از خانه
دایمی و بی دلالت باشد و اگر زنی ببیند که اشک **ال**
زد و روشن گشت و بر ابروی اند و اگر ببیند که اشک
زد و بیرون بیند طلب کاری کند و بر نیاند و اگر ببیند
که کسی و بر اداع کرد بعضی گفته اند منع رکوع کنند
و بعضی گفته اند گنجی باشد و در معصیت خرد کند **قال**
الله تعالی الذین یحکمون الزهراء و الفضله
و گفته اند دلیل بر او باشد و گفته اند که اگر زنی
سخن از اداع کند فلان شخص رسد و گفته اند
اگر ببیند که زنی از کوه خود اداع کرد و بر او خبر
افزاید زنی کند یا مردی بکانه نظر بر او وی افتد

و گفته اند داغ دلدار کند که سندن عمل باز شاه کند
و برخلاف سنه روز و سزد دلدار کند که و برارنج
سند که از مداوای آن عاجز اند **السلج** بدان که دین
جراغ و شمع و قندیل و مشعل جمله دلدار کند
بر سلطان و قاضی و عالم و ریاست و شاهی
و عروسی و علم و زن و فرزند و شوهر و توانگری
و کنیزک و عیش و خوش حساب ^{اجواب} اختلاف ^{بیشک} و هر زاده
و نقصان که در چیزها سندان بدین چیزها باز کرد
که یاد کردیم و اگر سندان جراغ یا مشعل یا شمع در دست
وی بود و وی بروشنای آن صمد روی زمین ^{ببین}
آن هم چنان باشد که در آتش بازی کردیم و اگر سندان
در جراغ یا در شمع کسی میزد یا ناز سافند ^{سعی} کند
در باطل کرد ز کار کسی و نتواند و وصی ^{کرد}
قال الله تعالی بریدوا ان تطفوا نورا الله یا فواهم
و اگر سندان بر روز یا شب در نور جراغ یا شمع یا مشعل

۱۳۹
هی رفت از دلبر استی چیز و اعتقاد و سلامت عاقبت
وی باشد **قال الله تعالی و یعملکم نوراً فی شوق**
به و یغفرکم و باز مردن جراغ و شمع و مشعل دایم
عزل باشد از عمل و دلبر زبان در حارة و دلبر موقت ^{فانند}
یا نور باشد و **المنان** و جراغ بای اندر تا وید گفته
اند خادمی باشد که کارهای خانه باشد و هر صلاح
و فساد که در آن باشد ندان خادم باز کرد **فیتله** و
فیتله اندر تا وید گفته اند زنی باشد کارهای خانه
و چون بیند که جمله سوخته شد ^{ببین} دلبر موقت ^{باشد}
هستند همانند دردن خن و شیا طین و غر و جال
والج با حوال ایشان بعلق دارند
بزان که دمن چنان اند خواب دلدار کند بر قوی
که خلاوند حیل و صنعتها باشند و چون سندان خود
کلی از ایشان بود فید و حیل کند و دینک ساحر جی
عوان ^{ببین} و عول ^{ببین} و حیل ^{ببین} و دینک ^{ببین} عالم و زاهد
و حکیم ایشان هر جور ^{ببین} ایشان باشند و در ^{ببین} کار

چون آدمی باشد و یکدوشمنی وی نوی تر
باشد و اگر سنده قوی از جنیان در خانه وی رفتند
و وی از دشمنان یا از دزدان در آن خانه روند و اگر
چنان باشد که جنیان مطیع وی بوزند با از وی چیزی از
علم او بختند و یا ستم یابند **والله تعالی اعلم**
ای که استیج نفر مرگش و بعضی گفته اند دین جن
چون دین ملائکه باشد اما هر خیر و شر که دین
ملائکه بران دلالت کند آن جن هم از آن باشد و
شیطان اندر قیاس و بیدار شنی باشد مگر آن و چون سنده که
شیطان و سومه وی کرد دشنی قصد هلاک وی کند
و اگر سنده که شیطان و پیر ایندخت با سهوش کرد اینک را
خورد و مخالفه شیطان کرد و خند و خصومة با وی
کردن و یا متابعة حق باشد و اگر سنده که شیطان و یا
بزدیاری وی رسانند دشنی نزد و پیر ایندخت و
گفته اند دلیل حیات باشد از عمر و شفا از بیماری و اگر

۴۲
سند که بند روی بود دشنی در حق وی شفقت کنند
و اگر سنده که بس روی بود و دشنی ترتیب کند و اگر سنده
که شیطان و پیر ایندخت ترسانند اگر جنیان را که سنده
دلیل متابعة حق باشد و سلامة عاقبة **والله تعالی اعلم**
ای که سنده سلطان علی الدین آمنو و اگر جنان سنده که سنده
متابعة شیطان کند **قال الله تعالی انما اعدا لكم الشیطان**
خوف اولیاءه و اگر جنان سنده که با شیطان در وسیع
یا خانه وی شیطان بود محصیه کند و بر حق تعالی
دوغ گویند **قال الله تعالی هو انیبکم علی منین الشیاطین**
ا اگر سنده که با شیطان مشورة کرد یا از آن گفت یا در
مشورة کند و قصد وی کند و اندر آن مشورة مسلمانان
باشد **الرجال** و دین در اندر خواب که کند
بر دشنی مکار ساحر که درین بود یا جوج و کابوچ
و هر روز اندر جوج و کابوچ اندر خواب که کند
بوی و خط عام و اگر سنده که خود بی از ایشان بود

دین اسلام باشد و هم چنین هر قوم که دشمن
دیو باشد چون ترک و حبشه و مانند آن چون سنده که
ایشان خروج کرده اند و غالب شده اند دلیل بر طوفان
و ضعیف اسلام باشد و اگر سنده که رومیان خروج
کرده اند: دلیل بر اخی: نعمة باشد: و الله اعلم
و ادنوزدهم اندر دین را می معروف و معروف و اخلاق
باز که دین می مردان در خواب اگر معروف باشد تغییر
از دین حال شخص باشد یا یکی از متعلقان وی یا یکی
که مانند وی باشد بصورت او یا بسیرت: و اگر سنده که
از وی چیزی را گرفته اند یا چیزی نیک باشد: نه
و اگر وی نمی رسد و اگر از چیزی نیک باشد از وی
می رسد و اگر سنده که چیزی را گرفته اند یا وی را
با وی عمل کرده و اما اگر آن را در محمول باشد و اگر
دشمن باشد **الشیاب** و اگر سنده که جوانی از وی
و یا از وی گرفته اند یا خاف بایند و اگر سنده که وی

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله

از وی جوان می رفت بر دشمن ظفر بایند و اگر از جوان
ترک باشد دشمنی بی امانه باشد چون کافر بود
و اگر دینم باشد دشمنی امین بود و اگر بر ترک سفید
باشد دشمنی مستور باشد صاحب دین و اگر اسیر
باشد دشمنی غنی باشد و اگر سیاه باشد دشمنی باشد
خداوند حکم و سلطنت: و اگر مصر در میان باشد
اند تر و ایل خست سنده باشد و معنی خست نقد حق
است حاله یعنی چون بقدر حق رفت باشد که اگر
به سنده خوابن سندان معنی راقه مخمیه بصورت شخص
مور کردان و بد سنده نمایند پس هر چند که از سربا
از کله بصورت و در وقوع وی نامنرا از دلیل قوه
وی باشد و هر چند که از شخص ضعیف تر و ضعیف تر
تو از دلیل ضعف است بر کشتن دولت باشد و چون
بماند که بری از وی وی رفت از حق وی باشد
و چون سنده وی از وی رفت از حق وی باشد

الحمد لله

و اگر آن رسیده باشد اینهم دلیل قوت بخت و بی باشند
 و اگر کار باشد از بختی باشد که مستند از شریکی
 اگر مستند از بعضی معیار گفته اند که خبر مرد جوان
 چون جوان باشد بخت بسته بود و اگر جوانی باشد که
 بر بسته بود بختی گفته اند دلیل موت باشد و خصوص
 مستند او باشد و اگر بری بیند که جوان گشت و پیرا توئی
 از دوستان خود دشمنی افتد و نیز دلیل حرص و محبت دنیا
 باشد و دیدن زن اندر خواب ملایم بخت بر خواجهاگی
 در دیدن زن باشد از بود کج ز عری باشد اسیر و به
 و قوت معتاد بختی بک باشد و دلیل شادی و رنجی
 اگر زن و مرد و باشد هم بک باشد اما فایده حکمت
 در باشد و چون زن را روی و اگر در دلیل روی و
 اگر در دنیا باشد و اگر بخت بر کرده مستند از دلیل بخت
 اگر در دنیا باشد و مستند از خواب چون روی بکشد
 هم در دنیا باشد که در خواب روی بکشد و از خواب

الکشیخ

صاحب حال باشد از سالی باشد که سالی باشد از
الجاربه و دیدن کنیز که اندر خواب کلاه بر سر زن خبری
 باشد و اگر کنیز که سر پوشیده باشد از خبری خبری باشد
 و اگر سر برهنه باشد از خبری اشکار باشد و اگر از کنیز
 خوش باشد یا خندان باشد از خبری خوش باشد و اگر با
 یا منقبض باشد از خبری ناخوش باشد **المحور** و در بخت
 تا و بخت بسته مرد باشد از دنیا بی باشد که نزدیکی
 باشد و خصوص که ویران منقبض باشد یا برهنه یا بر سر
الطفل و دیدن کودک که برینه گفته اند دشمنی ضعیف باشد
 که بخت کند و بعد از آن ظاهر و علاوه کند و اگر
 مستند که را بر گرفته بود و برانگی میزد **اللباس**
قانتیه و قوتها **جلد الابه** و اگر مستند که ویرا کودک است
 بود فلان غم بیشتر باشد و اگر مردی در خواب بخت
 کودک در خرد شده بود از دلیل رفتن جاه و منصب
 و اگر مستند و اسبق با باشد دلیل قوت و اسلام باشد

و اگر رسیده بود که شده بود و در مکتب بود: اگر از حین که
امور و خیر باشد از گناه توبه کند و اگر بد بود حال بود
بگردد و بد شود: و اگر کسی اندر خواب باشد و بر سر
بالغ بود غنة و قوّة و معاونة یابد: و اگر کوفتی خردانه
خواب باشد که بعد از آن رسیده بود امید بالغ شدن می
باشد و نیز دلیلی بود بد شدن و کوفت چون بر سر
باشد و امر بد باشد: دلیل یافتن شانه بود **قال الله تعالی**
یا ایها الذین آمنوا و کوفت ازین عیال باشد
و دلیل شادی و یافتن رزق و جوی بگرمند شدن
کند که کس از شانه نکرده باشد **الجمد** و دین بر سر
خردی باشد: و اگر رسد طفل از کوفت بالغ شود
از او شود: و اگر رسد که نه را بخرد و بر آغی رسد و اگر
بگردد و غنی از وی برود: و اگر رسد چنان بیند
که رسد بود و از وی بر وی انداخته بود: و اگر
رسد و آن را از کف کند: و اگر رسد باشد سید خود

بقدر فراخی و عانة از بود و نمیراند تا و بد نیز برکت
و مال بود: و اگر رسد که جمله زمین ملک وی بود: اگر رسد
از ملوک باشد از هم چنان باشد که در دین دنیا یاد کردیم
و اگر نه از ملوک باشد اگر اصلاح باشد مراد خود باشد
و اگر رسد یا اهل آن موضع نه از اهل اصلاح باشد دلیل
و فاة آن قوم باشد و خصوص که رسد از زمین ارادت
شد بود و انواع شکوفه و نباتها **قال الله تعالی**
حتی اذا اخذت الارض خرفها و زینت و ظن اهلها انهم
قادرون علیها اینها امر با لیل او فها را الیه و اگر رسد
که اندر شهری یا دیهی یا سرای نمیراند چیزی اندر آن
موضع عرب و بامدند و قوی هلاک شوند و قوی خیمه
آن زمین: و اگر رسد که زمین زبیری نماید و چندان رسد
از ملوک باشد اگر اصلاح باشد: آن مقول که در حین باشد
ملک وی گردد: و اگر نه از ملوک باشد اگر از اهل اصلاح باشد
از قوّة معامله وی باشد حق تعالی و اگر نه از اهل اصلاح

باشد آنرا بیداری عیش و لوتاهی عمری بود و فراخ شدن
زمین خانه دلیک فراخی نعمه بود و اگر سبزه زمین باوی
سخن گفت اگر آن سخن بسندید باشد آن قوه دین و یافتن نعمه
باشد و اگر آن سخن طریق قهر غم باشد نامعنی از خود
مفهوم نباشد یافتن مایه باشد از حلم و اگر سبزه نه از
صلحا باشد زود و وفاته یابد و شکافتن زمین و کند از دلیل
سفر باشد و اگر سبزه زمین و پرا فروردان علی العموم نه
بی باشد **قال الله تعالی اقل من الذین مکروا السیات**
ان یجسفا لکم الارض الا در حق کسی که خواهد که از کس
بنها شود ماهری سحران کند که در حق بی دلا کند
که کس بر حال وی و قوف ساید و نظر اندر زمین کردن دلیل
نظر کردن باشد از زمین در ماند خویش و اگر وی خود
در آن جای سبز زود و وفاته یابد و اگر سبزه زمین شکفته
شد و هیچ روز نیامد و اندر آن جایگاه رفت گفته اند
اندیشه افتد و اگر سبزه جوانه هر روز آمد و براد شنی

ظاهر

ظاهر شود و اگر سبزه هر روز آمد از قوه بخت و یک بود و اگر
داده هر روز آمد از جایگاه بخت و یک بود و اگر سبزه
و اگر آتش هر روز آمد هم چنین باشد و اگر سبزه طعامها
بناگاه هر روز آمد دلیک فراخی نعمه بود و خاک اندر تاول
مال باشد و جمع کردن خاک جمع کردن مال باشد و اندر میان
رفتن آن طلب کردن مال باشد و اگر سبزه خانه خود فرا
رفت و خاک آن جمع کرد و برداشت از زمین خود مایه
بستاند بطریق حیل و بیاریدن خاک از آسمان اگر اندک
باشد یافتن مال بود و اگر بسیار باشد و بیابان هوا را
تاریک شدن سبزه دلیک عذاب بود و اگر سبزه خانه و یک
خراب شد و وی از آن خاک می برداشت از وی میرد و او
از آن میراث ماند و اگر سبزه بر خاک کف شسته بود یا خفته
بود دلیک سعاد و صفا باشد و دزد سر را اندر تاول طبع
کردن باشد در کاری که درین خیر نباشد **قال الله تعالی**
حتی اذا جاء لم حده شیا و دین را راست و رفتن بر آن

ظاهر

تاویل در حق و راستی اعتقاد باشند و اگر منزه خوشتر
راست بر او می رفت هم چنین باشند و رفتن بر روی دلیل
کفر و بدعت باشند قال الله تعالى **الذين هم في صراط مستقيم** و دید
وجهه اهله کامر مبین سو **عجل صراط مستقیم** و دید
راهها بسیار اگر منته نه از صلحا باشد دلیل بر روی
هوای نفس باشد و اگر از صلحا باشد دلیل بر کوشش
باشد در درو و توفیق حق تعالی قال جل جلاله **والذين**
جاهدوا فينا لئلا نخلفهم سبيلنا و دیگر اندر تاویل اگر بسیار
باشد دلیل بر سستی و مشقة بود و اگر اندک باشد دلیل بر
و کوه اندر تاویل از شاه باشد و نسبت و یکبار دیگر هر
قدر بزرگ و معروف از کوه باشد نسبت به دیگر کوهها
چنانکه در قسم اول کتاب مذکوریم و تکیه بر کوه کردن
اعتقاد کرد و باشد بر حاکم و اگر منزه کوه و بر استقبال
کرد گفته اند دلیل بر غم بود و گفته اند از شاه
استقبال روی کند بر قدر مرتبه شخص و کوه را چون

۹۲
ان بعد از خرابی ظاهر شدن قوی باشند از نسل ایشان
و دیدن شهر که از باز شاه خای بود دلیل بر طاعت
نعمه باشند و گفته اند دلیل بر کوی در از قهر بود و گفته
اند اگر ان شهر را آرامیدند از در وقت خط دلیل بر فاجی
بود و در و ازها شهر اندر تاویل علما باشند و سور شهر
باز شاه بود و هر دایه و نقصان که در ان منته بدیشان باز
گردد و اگر منزه اندر در بی رفت حکم و ریاست مانند یا
شروع کند در عملی از عملها خبر و خواب شوند دیمه دلیل بر
اهل از دیمه باشند و عمارت و صلاح در ایشان باشند و از
شهر دیمه رفتن ترکاری شریف باشد از هر کاری خسیس
مرون شدن از دیمه دلیل بر خجسته و نفع بود قال الله تعالى
رسا اخر جنا من هن القربة الى الله اهله و دید
برای اندر تاویل چون با مرافق باشند دلیل بر رفعت و در
و عرق باشند و غمزد و راجع باشند و فقیر را توانماری بود
ناستی را توبه بود و عرب را از نوز و فاجی برای دلیل

فراخی نعمة بود و تنگی از تن دنیا بود و اندوختن ساری
دلیل اصلاح دین و تخریب عیش بود و خانه ها و حجرها
اند ساری در تاویل زبان باشند و اگر بندگان اند ساری
محمول رفت و بیرون نیامدند تا نترانست اند در دلیل موت بود
و ساری محمول اند که بندگان باشند ساری آخره شلک
و رفتن اند ساری معروف و جز از کل باشند یافتن بالاحلال
باشند و جز از حج واجب باشند یافتن مال حرام بود و رفتن
اند ساری همسایه واقف شدن باشند بر سر روی و اگر
بندگان اند ساری از شهر خود بخشم بر روز رفتن از دلیل
حبس باشند **قال الله تعالى وذا النوازل دهم**
صبا الای و اگر بندگان و برابقره و فکرند گفته اند که
مرض باشند و زمان اند مال و رفتن خانه دلیل غم بود و
گفته اند رفتن مال بود و خراب شدن ساری بحکم موت و
ساری بود و اگر در دنیا بود دلیل با من و نعمة بود و دلیل
زن خواستن بود و جز از بنا از کل باشند از مال حلال بود

مردی بی راه بود کید کنند و گفته اند بی دین بود
و موش اند تاویل در د بود و گفته اند بی فاسقه بود
و گفته اند موش بسیار بندگان باشند و گفته اند عیال باشند
و اگر بعضی سیاه باشند بعضی سفید دلیل ملازی عمر بود
و روز اند موش از ساری دلیل فقر و رفتن نعمة بود
و خار بشت اند تاویل مردی باشند که زود خشم گیرند
و شبش اند تاویل اگر در جامه نو بندگان زیادتی مال و قوه
و اگر در جامه کهنه بندگان اند تاویل عیال و دین باشند
و اگر بر زمین بندگان دشمنان ضعیف باشند و شبش اند
تاویل دلیل غم بود و دلیل حبس و مرض باشند و شبش
بسیار سلطان را مال و جسم بود و بندگان اند شبش از زهر
دلیل علاج بود و کید اند تاویل همچو شبش باشند و خبر
اند ملازی قوی تر باشند و رشتن زهرم جان باشند و خبر
وی کمتر از آن شبش باشند و دین مورچه اند تاویل چون
بسیار باشند لشکر باشند و جز از اند که باشند عیال باشند

بناشد و در ان شهر مورچه یافتن بایسته و سلطنته
باشند و اگر مانند که شهری یاد یی بر او مورچه بود
از دلیک بسیار شد خلق از موضع باشند و اگر مانند که
مورچه بسیار با طعام در خانه وی می رفتند و بر اخیست
است و مکس عسل اندر تا و پل درین از و مالک شدن بر آن
یافتن منفعة باشند و چون بسیار باشند یافتن سلطنته
و ریاسته و دولت باشند و ساختن جای ایشان قصه کردن
شهری که مور باشند بسیار منفعة و رفتن اندر جای ایشان
حاکم شدن باشند شهری بدین صفت و گفته اند مکس عسل
اندر تا و پل مردی کسب کنند باشند و زنبور اندر تا و پل مردی
باشند قتل ظلم و جمع شدن زنبور بسیار باشد
قوة بود و بر آنه اندر تا و پل مردی ضعیف بود
بود و مکس و بیشه اندر تا و پل مردی خسیس باشند
طعن کنند اندر مردی و مکس چون بسیار باشند
ضعیف بود و مسافر چون مانند مکس سر بیاورند با بر

باز وی وی فشتست بر وی راه رفتند قال الله تعالی
یسلبهم الذیابشیا لا تستنقلوه منه و گفته اند اگر
بند که مکس یا بیشه اندر کوش وی رفت دولت و منفعة یابد
و ملخ اندر تا و پل چون اندک باشند یافتن رزق باشند و احکام
و اگر بسیار باشند و اندر ملخ مضرتی باشند دلیک عسل بود
و اگر مانند که ملخ بسیار اندر ظرفی نگاه بود چون حوال
و کیسه و سپو آن اندر تا و پل در و دینار بود و این
سبب این خواب را هم چنین تعبیر یکره سبب
باب در هک و عجم اندر تا و پل دنیا و زریز و اخ بزار و خلق

از خاک و کوه و بیابان و مانند آن
اگر کسی اندر خواب بند که جمله دنیا را بدین دنیا جمله
عام را بدین دنیا جامع قرار پذیرد و این هم چنین می باشد
قال الله سبحانه و تعالی و لا یأمن الا فی کتاب مبین و اگر مانند که جمله دنیا
ملک وی بود اگر مانند از ملوک باشند ملک عظیم

یک آن خواب ندیده بودند بلکه با خوشی نشستن تفریح میکردند
 و بر سبیل امتحان از وی باز پرسیدند و بعضی گفته اند که
 از خواب را که ساقی بر سینه خوان سالار دیده بود و آنرا خواب
 سالار بر سینه ساقی دیده بود و حوز وی تعبیر در هم جنب
 واقع شد و این دلیل ظاهر است بر آنکه خواب تابع تعبیر است
 زیرا که چون خواب ندیده یا خوابی که دیکری است بر وفق
 تعبیر معبر واقع می شود خوابهای که خوشی نشستن دیده باشند
 اولیتر باشد که از جنان واقع شود و از هر همین معنی است
 که همانند که خواب امتحان بر سینه یا از دسم یا از کسی که ندین
 علم نه علم باشند بر سینه و **الحاج رسول علیه السلام فرمید**
 که خواب بر بال مرغی اوخته است و چون تعبیر کردند
 واقع شد بلکه این نیز دلیلی ظاهر بر آنج یاز کردیم که
 خواب تابع تعبیر معبر است و مراد از این سخن **والعلم عند الله**
 آنست که بیان میفرماید که از چیزها را که اند خواب دیده
 اند که در نفس خود قرار می و ثباتی نیست بلکه هم جنان

معلق و ثبات است و تعبیر معبر تمام می شود و ثبات
 می گردد و نسبت آن کردن که بر بال مرغ معلق است
 اشاره است بر سرعت وقوع و از فرشتگان هم آن عقبت تعبیر
 و دلیل بر آنکه خواب تعبیر معبر تمام می شود و ثبات و قرار
 بدان می ماند آنست که رسول علیه السلام فرموده است که چون کسی
 از شما خوابی دیده باشند و از آن ترسان باشند مانند که با کسی
 و بناه با حق بر د که شر از روی برگردد و این دلیل ظاهر
 است بر آنکه خواب بیشتر از تعبیر حقیقی و ثباتی ندارد و تعبیر معبر تمام
و اما در بیان آنکه خواب را از آنکه خواب سازد نیست
 که بینند خواب را که بر نباشد از آن که ادای چند را نه دارد
 تا خوابی درست و معتبر اند و قوه الهی و بر از احوال عمی
 خبر دهد و از محامات بیند آگاه کند **و این دلیل آنست**
 که باید که صادق القول باشند و دروغ گفتن عاده خود
 نسازد و آنرا عیب دانند و رسول علیه السلام فرموده است
 که **امد قمر روی اصمد قمر حیدر** و ک مته اندلین

است که چون شخص از دروغ گفتن یا که بدارد دروغ گفتن
 عاده وی شود: و چون دروغ گفتن عاده وی شد خاطر
 وی بیشتر وقت متعلق کنی باشد: و خوابها که وی بیند از آن
 اندیشه متولد شده باشد: و خوابها که سابق اندیشه
 سابق باشد: انرا اعتباری نبود چنانکه پیش ازین بیان کردیم
و ادب دوم آنست که بروضو خستند بر دست راست
 که رسول الله همه چیز کردی و اگر پیش از آنکه در خواب
 دست بر حال خود زنند: و پراهمان خواب باشد که با وضو
 در خواب رود: و بقدرا اند تواند قرآن بخواند و خبر
 آمده است که رسول الله بیشتر از خواب سوره **بنارک الذی**
سده الملک و الم نشره را میخواند و هم چنین که در بر
 رسول الله فرستند: و هم چنین که خبر آمده است که رسول الله
 پیش از آنکه در خواب رفتی معوذتی و قل هو الله احد بخواند
 و باز بر خود دمیدی: و بکفیه **اللهم فی عذابک و مؤنتک**
عبادک و معبران و رده اند که اگر کسی خواهد که چیزی

از مهمات دنیا اند خوابستند: و خبری که از ویرا
 معلوم کردند: باید که بروضو خستند بر جای مال و کرامتها
 پاک نمازی: و بر دست راست و هفت بار سوره و شش
 و هفت بار سوره و اللیل: و هفت بار سوره و التین و هفت
 بار قل هو الله احد بخواند: و چون فارغ شود صلوات بر رسول
 علیه السلام بفرستد و بگوید یا عاقبة فلاز کاروان کاروانا
 بر ذکبیه دارد بمنزله نمای یا بگوید اللهم اجلی من
 امري: و از کار نام برد فرجا و مخرج اوارزی و منی
 ما استند به علی اسحانة دعائی کی البته از چیزهای خوب
 بینند در شب اول یا در شب سوّم یا شب چهارم یا شب
 هفتم: و عاقبة آن میداند: و اگر نیند مکر در قرآن خواندن
 یا در لباس یا در موضع خواب غلطی بوده باشد و این محرم است
و ادب سوّم آنست که خواب دروغ بیندیشد و بگوید
 و در خبر آمده است که هر کس خوابی هر وع بگوید روز
 قیامة ویرا بر آتش ملانند تا دانه جورا که بر زنند: و نیز

قال الله تعالى **قوله للمصابين الدين هم عن طوعهم**
سَاهُونَ الزَّكَاةَ والراشد خوارشك كه زكوة
مار داد: يا صدقة دادا اگر بپسند از طوع باشند
دليل زياد چاه و سلطنت باشند و شفقة بر
وعبة و دليل فرائد داري حق و الكرايم و احيا
باشند از نشر علم و نفي و تزكية نفس و خلق خوش و ائمة
خلق بود و اگر بپسند ما باشند شغايانند و اگر محبوب
بود خلاص ماند و اگر از غايبان باشند غنيمت ماند و اگر
از جبار و اغنيا باشند مال و زياده گردد و اگر از
فقر باشند از دليل كثره صالوة و دين و بپسند
دليل غني بود و داد زكوة و نيز دليل تزكية نفس
و رستگاري باشند **قال الله تعالى قل افلمع**
زكياتها و اگر بپسند كه مسكينان و یتیمان و اسرا
طعام هي داد از دليل زكيات مسكينان و یتیمان و اسرا
حق باشند **قال الله تعالى ويطعمون الطعام**

والقم يقول الانسان **يوميلا بن الممر** و اگر بپسند كه
افتاب و ماهتاب هر دو بر و تابيدن بودند كه كند
بر خشنودي مافروند از وي يا بر خشنودي سلطان
و وزير يا بر يافتن و منصب حسب مرتبه شخص و اگر
سند بنده باشند و سید و پادشاه و اگر زني باشند
دو شوهر كنند و رفتن ایشان هر دو از وي دليل رفتن
كسب چيزها باشند كه ياد كرديم **والله اعلم**
بما اخبرهم اندر ندر طوار و ابر و شب و روز و تاریکی
هوا بدان كه هم چنان كه هوا را بفسر خود ثبات و قرار
نيست هر خير كه اندر از اينند و پادشاهي نباشد اگر
خواب بيند كه در ميان آسمان و زمين استخاف بود و پادشاه
از آن خوفي نبود از دهان كند بر يافتن عسرة و عسرة
اما انرا ثبات نباشد و دليل خطر باشند و رقيقه
شدن كارهاي اصل و اگر بپسند كه در وي هوا چه رفت
حکم و سلطنت اند **الراهل الذليل** و انرا دواي

و اگر نه اهل از باشند سفر کنند و اگر مانند که بر هوا نشسته
بود و هوا مسخری شده بود هم چنین دل کند که فریفته
شود و کاری که از اصلی نباشد و اگر مانند که
میان آسمان و زمین آویخته بود در وی متعلق باشند
کاری که وی اندر آن متخبر شده باشند و در واقعا آن
از هوا دلیل رفتن جاه و منصب باشند و اگر چنان باشد که
خانه افند و هوا بنا کرده بود و کاری فریفته شود که و را
از آن منفعتی نباشد **شب** و درین شب اندر تا وید بعضی
از معبر از گفته اند که بید باشند و دلالت کند بر سلا و آتش
قال لله تعالی هو الذي جعل لكم الليل لتسكنوا
الليل و جماعتی از معبر از دین شب کراهیه داشته
اند و گفته اند که دلالت کند بر ملاج و این حسب آن
کردن اگر مانند این خواب باشد یا اسیر باشد یا کسی
باشد که بر اهل بسیار بایند کرد از در حق وی دلیل آتش
باشد و هم چنین اگر مانند را قصد شغلی باشد خفیه

این خواب دلالت کند که کسی وی وقت نشاند **قال**
الله تعالی هو الذي جعل الليل ليأسا و اما اگر مانند
را از بین چیزهای بیاد کردیم جای نباشد و خواهد که اظهار
عمل کند از در حق وی نه محمود باشد و دلیل فراماندگی باشد
و دلیل کند که از عمل و برامبسر نشود و اگر مانند که هر شب
بود و هرگز روز نبود و ماهتاب و ستارگان کرد آسمان بوی
کردی نند دلالت کند که اندر آن موضع از جهت و زبیر
یا از جهت یکی از اهل قلم ظلمت عالم مدیدانید **رون** و در یک
روز بندگان و کسان را که عمل بسیار بماند کردن دلیل
مشقة باشد و در دیگران دلیل شادی و راه راست
باشد و خجسته از غم **قال الله تعالی والنهار مبصر**
و اگر چنان باشد که شب بود و صبح برآمد شادی و راه
راست بایند اگر مانند آن خواب در سلی باشند و بر
از جرم کس کرد و بر آمدن صبح نیز دلالت کند بر
ابتدای کاری و اگر چنان باشد که در این روز بود آن

بندکان و دیگر عمل را دلیر و امر مشقة باشند و دیگر
از را دلیر و امر شایسته و غنی باشد **تاریکی** بداند
دین قراری علی العموم نه محو باشد و دلیر عمر و شکل
و بی راهی باشد الا در حق کسی که خواهد که از کسی
شود یا کاری کند نه آن که این خواب حق و یزدان
کند که کسی بروی و قوف شوند و اگر چنان بودند اندر
راهی همی رفت و بروشنایی همی رفت و باز تاریکی رفت
از اسلام بکفر و **قال الله خیر جوهر من النور**
لی الظلمات و اگر چنان بودند که اندر راهی همی رفت
و گاه تاریک بود و وی می ایستاد و گاه روشن بود و وی
بی رفتن دلالت کند بر نفاق وی **قال الله تعالی**
فی حق البنا فقیه کما اضاهم مشوفیه و اذا اظلم
علیهم قاموا روشنائی و دین روشنائی همی
نیک است و دلالت کند بر یافتن مراد و راه راست است
در حق کسی که گفتیم که دین قراری و بر اینک بود دیگر

روشنائی و بر اینک روشن باشند و دین را اول روز
کند بر اینک کاری که مستند طالبان باشند و پنجم روز
که کند بر پنجم رسیده کار و دین را آخر روز دلیر
از کار باشند و اگر چنان باشند که و بر اینک حسرتی که شد
بود و بر روز باز یافت و بر اینک بر اینک واجب شود دیگر
لما هان قال الله تعالی انما الفجر کان
مشهورا و گفتند اند اگر چنان بودند که هر روز بود
در شب بخوابد و افتاب کرد آسمان می کرد بیدار است
کند بر ظاهر شدن از دشایه مستقل بر اینک خودی با کسی
مشهور نکند **ابو** و اما دین را و نیز بر چند وجه تغییر
اند حسب اختلاف احوال **النسب** و سلطان و بر مردم عالم
و حکیم و حکمت و خوف و قهر و فتنه و بلا و سال
و غیره و اگر سنده باز آید بیاف و اندر اینک
پیدا شدند که کند بر یافتن کار عالم و حکمت بر مقرر
از این و امیرش کردن و اینک کار کنند

کردن با علما و ساداتین و اگر چنان باشد که برابر سوار
شدن بود مهمتری باید مال و علم و حکمت و اگر باشد که
ابر مطیع وی شده بود یا با دشمنان عالم یا حکیم طبع و
کردن و اگر چنان باشد که ابر یا باره از ابر در دست داشت
و از آن باران هم بارید علم و حکمت امور در مردم یا مال باشد
و بر خلق نفقه کند و اگر باشد که خانه برابر بنا کرده بود مال
یا بد مازنی توانگر تر کند و دین را بر سپید چون با باران
باشند اندر تاویل و از شاهی عاقل باشد صاحب برسی
و اگر چنان باشد که تاویل جو ملوک و خیانت خوار
بود و فخر علما بعلوم و دین را بر سپاه اندر تاویل اگر
بابا از ان باشد یا دشمنی بود که از وی منفعت خلق
رسند و مردم را از خوف باشد و اگر چنان باشد که
دولت کند بر طم و فتنه و خشم از شاه و اگر با
آن بر عدل بود باشد اندر از خوف زیاد تر باشد و اگر
چنان باشد که از ابر و زیا فقر یا عل و فیروزه و مثل

۵۲
ان سروی هم بارید از حکم حکمت امور و و بر از آن
منافع دنیاوی رسد و بارید نطفه امها از ابر چون
نان وارد و کند و مانند از دل کند بر فراخی نعمت
و انعام با شاه در حق رعیت و اگر چنان باشد که از ابر باران علم
بارید یا شاه بدار طرف سیری عادل است که مردم از وی منفعت
باب شازده اندر تاویل و زلزله و عذر و برق و باران و غیره

باب بدان که دیدن زلزله اندر تاویل حساب احوال وی کرد
اگر چنان باشد که با دهنی آمد و هوا روشن و صافی بود و باران
هیچ غبار نبود و مردم از آن خوف نبود از دلالت کند بر شهادت
قال الله تعالی و لعلنا الراجح مبین
و اگر چنان باشد که با آن در عذر و برق و آوازه ها سخت
و تاریکی و غبار بود از دل کند بر عذاب و فتنه و خوف
و قحط و خصوص که اهل آن موضع نه از اهل صلاح
باشند **قال الله تعالی و لعلنا علیهم**

الريح العقيم ما قد من شي انت عليه لا يد والرحمك
منك که باز در رحم وی بود سلطنته یابد و اگر مستند
ند از اهل سلطنته باشد بادشاهی نزر آن طبع وی
گردد و مراد خود بیامد و اگر جنان منک که باد سخت
چی اند و خاکها را خراب میکرد و تخت تراهی برکنار میشد
بر اهل آن موضع خشم میکرد و قوی از ایشان هلاک
گند و اندر باد زرد و سرخ و سیاه و موم حله دلیل
بیماری باشد و اندر باد دلیله فصره و رحمة باشد و باد
مثلا دلیل یافتن راحت باشد و دلیل بسیاری نفس چنانچه
بود و اندر باد را که درخت را ایستن کند دلیل استقامت
و کثرة نعمة و ثمار بود **قال الله تعالی وارسلنا**
الرياح لوافح فأتونا من السماء فأسقينا كوة
و اگر جنان منک که بادی نرم هی آمد و ویران از آن راجه
می رسید و در غره یابد و اگر منک که باد و ویران
و از موضع به موضع دیگر برد سفر کنند هر قدر درخت

۱۴۹
و نزدیکی از موضع و اگر از موضع که یاز و ویران
جایی که باد بر د موضع محمول بود از آن سفر یاز نیاید
و اگر منک که باد از پس پشت وی هی آمد دلیل هزیمه
باشد و اگر اندر خواب منک که باران هی یارند و اندر
خوف و فساد نبود اگر در خاطر بسته جنان باشد که
آن باران همه جای یارند و این خواب در وقت باران
دیده باشد از بغایه نیک باشد و در آن کند سر شاهی
و نهمه و برکت عموم خلق را و اندر آن موضع کاری
مردم زنده گردد یا بسته خواب را خاصه کاری مردم
زند شود **قال الله تعالی فاحسنا به بلایه**
میتا وقال جل جلاله واترکنا من السماء مایارا
وقال عرسمه فاذا اصاب من رستنا عباد اذ انهم
یستبسون و اگر بسته این خواب در غی باشد درج
و اگر مدون باشد درین گزارد و اگر از چیز که نومید
شده باشد از چیزند و باز رسد و نعمة و فراخی یابد

قال الله تعالى وهو الذي ينزل الغيث
من بعد ما قنطوا ويشهد رحمة ربهم
 والرحمان ينزل كمي واسطة ابرار ان بارئان
 جنين باشند که یاد کردیم و نیز گفته اند که لا ینزل کثره
 بيشه رسد که وی بدان طمع نداشته باشد و اما اگر
 جنان باشد که از باران نه عام بود بلکه اندر موضعی
 مخصوص بود چون شهری یا دیهی یا محله و اندر دیگر
 مواضع نبود بعضی از معبران گفته اند که لا ینزل کثره
 خوف و لشکر بر کانه و خصوص که اندران را از رحمتی
 دینیه باشند مثل عدد و برق و غبار و سیل و بعضی گفته
 اند باران را از حاصل یافتن بخت باشد و بشاره از قوام
 راهم جنان که باران عام دلیل نعمه و بشاره است عامه
 خلق را و دیدن باران چون نه در وقت خود باشد دلالت
 کند بر لشکر کانه و خصوص که مردم را بدان احتیاج
 میباشد و اندران ضربه دینیه باشند اندر خواب **بر**

فهم چنین کرد در وقت موضع خود
 تا دباشند که لا ینزل کثره بر فراخی
 گرنه در وقت موضع خود باشد
 سنده دلالت بر مشقة و عذاب و لشکر
 بی کانه و خصوص که از برفی نه بر نند خود باشد
 مثل اندران سیاه یا زرد یا سرخ شدن و بر سرخ شدن
 نشسته و خفتن و ایستادن دلیل حبس باشند و یافتن
 سما از جهت برفی دلیل فقر بود و اگر جنان باشد که
 برف بر روی ملایم یا بر زمین بارند و در حال کلاخته شدن
 سنده اگر در غم باشند و اگر در شادی لحال ازود
 بروی بگذرد **تکرار** و دیدن تکرار باران بسیار باشد
 و هر روز از عمار خود باشند دلالت بر خشم و قهر
 کندان جهت یادش که و بر سندن حال از عمارت
 ضربه و قهر و اگر اندک باشند از خوفی نباشند
 و دلیل فراخی بود و اگر سنده چند آنه معلوم

از آن بیافت بعد از آنها مر و اینها **ان** و بخ
اند ترا و پل جوی دریا و رودخانه
مثلا از آنکه مانند آب دریا و آب
از نه مجود بود: و در پل غم و اندوه
باشد: و گذاخته شدن از لیل و العمر و نشاء شدن
کارها باشد: و اگر مانند آب در ظرفی گردد و در آن
جا بگاه بسته شدن از لیل یافتن مایه بود نقد **سبیل**
و دینک سبیل اند ترا و پل دشمن باشد مضرة: و مضرة
و فساد از دشمن بقدر فساد باشد که از آن سبیل اند
دینک باشد: و اگر جنان باشد که سبیل و پرا هلاک کرد
یا خانه وی خراب گردد دشمن بر وی ظفر یابد: و اگر
دینک وی سبیل را باز داشت دفع دشمن کند: و اگر جنان
باشد که از سبیل در آمدن بیوسته بود دشمن میماند
اند ترا و پل جوی باشد از جهت صا دشاء: و اگر مانند
که از سبیل را جمله باز خورد بر دشمن ظفر یابد:

اخر حرم من الوالدیه و اما بیرون آوردن تعبیر از آنچه
رسول علیه السلام مثل آن باشد که اگر کسی مار یا موش یا رغن یا
غراب یا عقرب یا نند خواب سندان جمله دلالت بر مردمان
و امق از هر آنکه بیغم علیه السلام این شیخ حیوانی فاسق خوانند
است و بقتل ایشان فموده است از بهر آنکه ایشان بطبع فاسد اند
و هر جنین مستانه در اند خواب دینک تعبیر از زن باشد
از هر آنکه خبر آمده است که اگر نفیم علیه السلام عیال را فمود
که استانه در یک کردن و مراد ازین سخن آن بود که یعنی
این زن را که داری طلاق بده و دیگر کسی را ازین کن
و اما بیرون آوردن تعبیر از اشباه و امثال او نظایر
از جنان باشد که دینک طیب اند خواب تعبیر از فقیه باشد
و دینک فقیه اند ترا و پل طیب باشد و مناسبت میان ایشان
است که هر جنان که طیب مد او آه ظاهر خلق میکند فقیه
مد او آه باطن میکند پس ایشان اند مد او آه کردن مشابه
هم دیگر اند و مثال آن باشد که دینک صایغ لقیه زر کر

قال الله تعالى **وَيُرِيدُونَ أَنْ يُخْلِدُوا بِالْإِيمَانِ**
که جلی از آسمان و حبه بود و وی دست دراز زد بود
بی روی قرآن کند قال الله سبحانه **وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا**
و الا اند خواب منند که نامه بدست است وی دادند شای
یامد و اکساف باشد معصوم خود بیاید و بسلامت
و طن و اهل خود رسد **قال الله تعالى**
قَامَا مَرَاتِي كِتَابَهُ يُمِينُهُ فَسَوْفَ نَحْصِبُ حَسَابًا بَشِيرًا
وَنُفْقِلُكُم بِالْعَمَلِ مَسْرُورًا و الرجنان بیند که اند در شای
بود و از جای بجای تازید رفت از مسلمان بی کفر و
قال الله سبحانه و تعالى **وَالَّذِينَ كَفَرُوا**
أُولَئِكَ هُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ
و الا بیند که در تاریکی بود و بر و شنای رفت از آستانه
مسلمان باشند دلیل قوه اسلام وی بود و وفهان را یکی حق
لنک و کارها بروی لشونه شود و توبه کند و الا بیند که کافر
باشد مسلمان شود و توبه کند **قال الله تعالى** **وَالَّذِينَ آمَنُوا**

منزول کرد و یا از غم بی توبه کند و این خواب
ده لک کند که بیند اندر می باشد روح مایل و اگر
منند که اندر سایه بود و بافتاب رفتند اندر عکاز شد
شروع کند و غنی کرد **القمه** بدان که دیدن طاهتاب را
نیز از چند گونه تعبیر کرده اند بر ما شاه و وزیر و عالم
ورس و بزرگوار و کنیز و خواهر و برادر و بند
و مرد تاجر و مال و کشتی و سفر و شوهر و زن
و امیر و حاکم و مرد دروغ زن و این نیز حسب اختلاف
احوال که اندر دیدن افتاب مذکوریم از گرفته شدن
و مجرب کشتن بابر و وفات دادن و فرورفتن و در و از امر
اتش و در و از وی و فرورفتن بشر از مغرب خود و مایند
این جمله اندر دیدن طاهتاب نیز هم چنین باشند و هر یک
از دلایل خیر و شر که افتاب و آن دلایل کند و اها
بر هر همان خبر که از کند اما زیاده و نقصان اند

وصلح و جنگ افتادها با هم در میانند تا ویصلح و جنگ
باز شاهان باشند و اگر بماند که افتاد و نیمه گشت و یک
نیمه بر جای خود بایستاد و نیمه دیگر را بیک نشاند و نیمه
از ملک یا دشاه برود و اگر بیند که نیمه اسمی دیگر باشد
کسی بر سلطان خروج کند و ملا از وی بستاند و اگر بماند
که هر نیمه از آن افتاد در دست گشت و یکی از جمله کار
باز شاه بروی خروج کند و هم چند از ملک را از آن کس
بماند و بر این مسخر گردد و اگر بیند که افتاد یکی دیگر از
میان افتاد و براند یا دشاه از موضع و آب سیر آید
و سلطنت یابد و اگر چنان بماند که این افتاد کتاب
اصلی هلاک کرد از سر بماند خود غدر کند و بپرازد
کند و ملک دیگر گردد و اگر بماند که افتاد طاقت دارد و بستاند
دیگر را بسوزانند یا از آسمان فرود بیاورند از سر رود
و بزرگان از بند خود بکشند و مغرور شوند **الظلم** و اگر
بماند که از افتاد بسیار وقت گفته اند از آن

باشند که از سبب فضیحه کسی باشند آنرا بایستند فکند و
و فاش نکند و خفیه با آن شخص بگویند و و بر اتوبه نمایند
و بایند که تعبیر خواب را چنان بگویند که بفهم بماند و برسد و چون
خواب تعبیر خواهد کرد در بناه جق بر دوازده یاری خواهد
و خواب بعد از آن همیشه خواب غدر و تحیل کند و در وقت
برآمدن افتاد فروشد و در وقت استوا تعبیر کند که وقت
تغییر و راست و استقامتی ندارد و اگر کسی از وی خوابی بماند
برسد آنرا چنانکه از لفظ امسال کند تعبیر کند و ف
نمک دارد که اگر آن تعبیر خیر باشد تعبیر باز گردد و اگر شر
باشد از آن شخص باز گردد و بایند که معر عالم باشد بحساب
چونکه آنرا اندرین ایمنه بسیار است و بعضی از آن بعد
از این **یک** شود و بایند که چون کسی خواب داشته
که سبب خرمی و نشاط و بشاره باشد بماند و بشارت از تعبیر
بشارت دهد و اگر خواب سبب قضا و اندوه باشد بماند و را
نه ترسانند و نگویند که این خواب نداشت و تعبیر از بصر خارج کرد

و بطریق ثنایت ویرا اعلام کرد انت: و بصدقه و استغفار
 و نمایند و المعنی خویشی بروی پوشیده باشند و ندانند بگوید
 که بخیر اند و از آن شرم ندارند و نسبت خواب و ساطل و اضعاف
 احلام نهند چنانکه معبران عمر مصر کردند ای بسا عالم
 که بر اینها و اولیا پوشیده رزق است و این سینه که اندک
 علم امام بوده است از وی نقل کرده اند که مقلد جواب یک و اعتراف
با دست و هشتاد و نه روز و در تغییر از قرآن و حدیث و افتاد

بلای که معبران باید که چون کسی از وی خوابی پرسند نخست
 اندر قرآن نظر کنند که دلیل این علم از قرآن بسیار است
 و چون دلیل از خواب را در قرآن بیاید محتاج نشود چیزی
 دیگر: انگاه اگر قرآن را در حدیث رسول علیه السلام
 و غیر از آن شروع کنند و ما اندرین جایگاه که چند
 دلیل از قرآن باید که تا باقی را از آن قیاس کنند بدان
 الایس جواب داده اند خواب مندا از آن تا و پیر مردی
 منافق باشد از بهر این باری سبحانه مانند کی منافقان

عشر و الیوم
 رفته و ما
 حافظه من
 کجاست و اینها
 کجاست و اینها

که به روز نام بود یا موضوع رفت که آنرا روز با دانه
 یا چیزی از اسب سلاح یا خانه وی بر یک روز بود
 دلیل عده و نضره بود **کفتار چهار**

اندر دند عده ها بدانند که در میان عده اند و تا و پیر

یک منته بود و دو عده منته و از بود و سه عده

اندر مردی باشد که نام وی محمد بود زیرا که محمد علیه السلام

است و ترسه کانه که بر هیچ کس بجز از وی واجب نبوده

و چهار تا می عده نگاه باشند و پنج عده تا از همان کانه

و شش دلیل تمام شدند که درها باشد **قال الله**

السموات والارض منته ایام و هفت گفته اند

کردن بود **قال الله تعالی و سبعة اذارجح و کانه**

هشت دلیل قریبه باشند بیاضی بر رگ **قال الله**

و حله عشر رجب فوقهم يومئذ ثمانية و گفته اند هیچ

از ایشان چیزی سبحانه نیست و اگر منته نه او

هفت و هشت محو وی دلیل عذاب بود **قال الله**

علیهم سبع لیا و ثانیة ایام و نه اند تراویل گفته
 و نه از صبا باشد گفته اند دلیل حسد فساد
 و بلا و فتنه باشند **قال الله تعالی** و كان في المدرسة تسعة
 و اربعون من الاصل و اگر مستند از صبا باشد دلیل غر
 و فتنه و فساد است **اشهد قال الله تعالی** و لقد اسما
 بان **سبع** و ده دلیل حج و تمام شدن کارها باشند
قال الله تعالی **تلك عشرة كاملة** و یازده دلالت
 بر کار نیکوکاران از بهر وی قواضح کنند و مطیع وی شوند
قال الله تعالی **اني لاني احد عشر كوكبا والنفس والقمر**
عليهم سبع و دوازده اند تراویل سال باشد و هر خبر
 از عبادت بخیر و شران سال از کرد و وسیره
قال الله تعالی **سبعة** ^{از ایشان} **كس مطيع** وی شوند
 و دلیل **قال الله تعالی** و رنج و سختی باشد و بعد از آن فرای
قال الله تعالی **تر عوف سبع سنين**
 و بیست و یک **قال الله تعالی** **سبع سنين** و بیست و یک

دلیل فراخی و نعمت بود و قال الله تعالی ثم یأتی من بعد
عام فیہ یغاث الناس و شاتره دلیل حج و عام شدن
بود زیرا که شتر دلیل عام شدن کارها است و دلیل
شدن کارها است و شاتره بزرگفته اند که کند
افضا و از آن خویشانی از هر وی زیرا که
مستانت و صف دلیل افضا بود و هفتاد و
تمام شدن کارها بود زیرا که تمام عدد رکعت نماز و روزه
و هشتاد گفته اند دلیل فریت نامی بزرگ باشد و در
افضا باشد زیرا که یحیی عدد سوره ها و از هشتاد است
دلیل شکر و حشم باشد **قال الله تعالی**
عشر و مستد دلیل عزة و فخر باشد قال الله ان یحیی
منکم عشر و صابرون و محبومان و عدد صبر و محرم
و سه و پنج هم چنین باشد و باقی عدد ها بر همین قیاس است
و در این باب بیخروج
که در خواب شده از دریاها بی صبر

قال الله تعالى

لا تعجلوا به وبعثوا رسلنا بالبينات

من قبله وبعثنا نوحا بالبينات

من قبله وبعثنا هودا بالبينات

من قبله وبعثنا صالحا بالبينات

من قبله وبعثنا ابراهيم بالبينات

من قبله وبعثنا اسماعيل بالبينات

من قبله وبعثنا اسحاق بالبينات

من قبله وبعثنا يوسف بالبينات

من قبله وبعثنا موسى بالبينات

من قبله وبعثنا هارون بالبينات

من قبله وبعثنا عيسى بالبينات

من قبله وبعثنا محمد بالبينات

من قبله وبعثنا علي بالبينات

من قبله وبعثنا فاطمة بالبينات

من قبله وبعثنا الحسن بالبينات

من قبله وبعثنا علي بن ابي طالب بالبينات

